

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο τμήμα)

της 5ης Μαΐου 2022 *

«Αίτηση αναιρέσεως – Ντάμπινγκ – Εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας – Επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ»

Στην υπόθεση C-718/20 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 28 Δεκεμβρίου 2020,

Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd, με έδρα το Huzhou (Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας), εκπροσωπούμενη από τους Κ. Αδαμαντόπουλο και Ρ. Billiet, avocats,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι:

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τον Μ. Gustafsson καθώς και από τις Ρ. Němečková και Ε. Schmidt,

καθής πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Rodin (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, L. S. Rossi και Ο. Spineanu-Matei, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Pitruzzella

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

- 1 Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, η εταιρία Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd (στο εξής: Zhejiang), εγκατεστημένη στην Κίνα, ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 15ης Οκτωβρίου 2020, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals κατά Επιτροπής (T-307/18, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2020:487), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/330 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, έπειτα από επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2018, L 63, σ. 15), στο μέτρο που την αφορά.

Το νομικό πλαίσιο

Το διεθνές δίκαιο

- 2 Με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994), καθ' όσον αφορά τα θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές της (ΕΕ 1994, L 336, σ. 1), το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενέκρινε τη Συμφωνία για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), η οποία υπογράφηκε στο Μαρακές στις 15 Απριλίου 1994, καθώς και τις συμφωνίες που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα 1 έως 3 της συμφωνίας, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η Συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103, στο εξής: συμφωνία αντιντάμπινγκ).
- 3 Το άρθρο 18.3 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ έχει ως εξής:

«Με την επιφύλαξη των παραγράφων 3.1 και 3.2, οι διατάξεις της παρούσας συμφωνίας εφαρμόζονται για τις έρευνες και τις διαδικασίες επανεξέτασης μέτρων που βρίσκονται ήδη σε ισχύ, οι οποίες κινούνται μετά από αίτηση που υπεβλήθη κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος ως προς ένα μέλος της συμφωνίας για τον ΠΟΕ ή μετά από αυτήν.»
- 4 Στις 11 Δεκεμβρίου 2001, με το Πρωτόκολλο Προσχωρήσεως της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στον ΠΟΕ (στο εξής: πρωτόκολλο προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ), η Κίνα κατέστη μέλος του ΠΟΕ.

5 Κατά το άρθρο 15, στοιχεία α' και d', του εν λόγω πρωτοκόλλου:

«Το άρθρο VI [της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΕΕ 1994, L 336, σ. 11, στο εξής: ΓΣΔΕ του 1994)], η [συμφωνία αντιντάμπινγκ] και η [συμφωνία για τις επιδοτήσεις και τα αντισταθμιστικά μέτρα (ΕΕ 1994, L 336, σ. 156)] θα εφαρμόζονται στις διαδικασίες που αφορούν τις εισαγωγές καταγωγής Κίνας στο έδαφος ενός [μ]έλους του ΠΟΕ, σύμφωνα με τα εξής:

- a) Για τον προσδιορισμό της συγκρισιμότητας των τιμών βάσει του άρθρου VI της ΓΣΔΕ του 1994 και της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, το [μ]έλος του ΠΟΕ που είναι εισαγωγέας θα χρησιμοποιεί τις κινεζικές τιμές ή το κινεζικό κόστος για τον κλάδο παραγωγής που αποτελεί το αντικείμενο της έρευνας ή μέθοδο η οποία δεν θα βασίζεται σε αυστηρή σύγκριση με τις εγχώριες τιμές ή το εγχώριο κόστος στην Κίνα βάσει των ακόλουθων κανόνων:
- i) εάν οι παραγωγοί που αποτελούν το αντικείμενο της έρευνας μπορούν να αποδείξουν σαφώς ότι οι συνθήκες οικονομίας της αγοράς υφίστανται στον κλάδο παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος όσον αφορά την κατασκευή, την παραγωγή και την πώληση του προϊόντος αυτού, το [μ]έλος του ΠΟΕ που είναι εισαγωγέας θα χρησιμοποιεί τις κινεζικές τιμές ή το κινεζικό κόστος για τον κλάδο παραγωγής που αποτελεί το αντικείμενο της έρευνας προκειμένου να προσδιορίσει τη συγκρισιμότητα των τιμών·
 - ii) το [μ]έλος του ΠΟΕ που είναι εισαγωγέας θα μπορεί να χρησιμοποιήσει μια μέθοδο η οποία δεν θα βασίζεται σε αυστηρή σύγκριση με τις εγχώριες τιμές ή το εγχώριο κόστος στην Κίνα, εάν οι παραγωγοί που αποτελούν το αντικείμενο της έρευνας δεν μπορούν να αποδείξουν σαφώς ότι οι συνθήκες οικονομίας της αγοράς υφίστανται στον κλάδο παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος όσον αφορά την κατασκευή, την παραγωγή και την πώληση του προϊόντος αυτού.

[...]

- d) Μόλις η [Λαϊκή Δημοκρατία της] Κίνα[ς] διαπιστώσει, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του [μ]έλους του ΠΟΕ που είναι εισαγωγέας, ότι είναι οικονομία της αγοράς, οι διατάξεις του στοιχείου α' θα καταργούνται, υπό την προϋπόθεση ότι το εθνικό δίκαιο του [μ]έλους που είναι εισαγωγέας καθορίζει τα κριτήρια της οικονομίας της αγοράς κατά την ημερομηνία προσχώρησης. Εν πάση περιπτώσει, οι διατάξεις του εδαφίου α', σημείο ii, θα λήξουν [δεκαπέντε] έτη μετά την ημερομηνία προσχώρησης. Επιπλέον, σε περίπτωση που η [Λαϊκή Δημοκρατία της] Κίνα[ς] αποδείξει, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του [μ]έλους του ΠΟΕ που είναι εισαγωγέας, ότι οι συνθήκες οικονομίας της αγοράς υφίστανται σε συγκεκριμένο κλάδο ή τομέα παραγωγής, οι διατάξεις του εδαφίου α' σχετικά με οικονομία που δεν είναι οικονομία της αγοράς δεν θα ισχύουν πλέον για τον συγκεκριμένο κλάδο ή τομέα παραγωγής.»

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/1036

- 6 Κατά την αιτιολογική σκέψη 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21, και διορθωτικό ΕΕ 2021, L 214, σ. 73):

«Προκειμένου να διασφαλισθεί η ενδεδειγμένη και διαφανής εφαρμογή των κανόνων της [συμφωνίας αντιντάμπινγκ], το κείμενο της συμφωνίας αυτής θα πρέπει να αποτυπωθεί κατά το δυνατόν στην ενωσιακή νομοθεσία.»

- 7 Το άρθρο 2 του ως άνω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Καθορισμός του ντάμπινγκ», ορίζει στην παράγραφο 7, στοιχεία α' και β', και στις παραγράφους 10 και 11 τα εξής:

«7. α) Στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς, η κανονική αξία καθορίζεται με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία της αγοράς, ή την τιμή από αυτή την τρίτη χώρα προς άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Ένωσης, ή, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση, συμπεριλαμβανομένης της τιμής που έχει πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθεί στην Ένωση για το ομοειδές προϊόν, δεόντως προσαρμοσμένης αν χρειάζεται ώστε να συμπεριλαμβάνει ένα εύλογο περιθώριο κέρδους.

Μία κατάλληλη τρίτη χώρα με οικονομία της αγοράς θα επιλέγεται με εύλογο τρόπο, αφού ληφθεί δεόντως υπόψη κάθε αξιόπιστη πληροφορία διαθέσιμη κατά τη στιγμή της επιλογής. Επίσης θα λαμβάνονται υπόψη οι σχετικές προθεσμίες. Όπου είναι σκόπιμο, θα χρησιμοποιείται μία τρίτη χώρα με οικονομία της αγοράς η οποία εμπλέκεται στην ίδια έρευνα.

Οι υποκείμενοι σε έρευνα θα ενημερώνονται, αμέσως μετά την έναρξή της, σχετικά με την τρίτη χώρα με οικονομία της αγοράς που προβλέπεται να χρησιμοποιηθεί, και θα έχουν προθεσμία 10 ημερών για να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους.

- β) Στις έρευνες αντιντάμπινγκ για εισαγωγές από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, το Βιετνάμ και το Καζαχστάν καθώς και από οποιαδήποτε χώρα χωρίς οικονομία της αγοράς που είναι μέλος του ΠΟΕ κατά την ημερομηνία έναρξης της έρευνας, η κανονική αξία καθορίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 6, εάν αποδεικνύεται, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς που θα υποβάλουν ένας ή περισσότεροι παραγωγοί που υπόκεινται στην έρευνα και με βάση τα κριτήρια και τις διαδικασίες που περιλαμβάνονται στο στοιχείο γ), ότι υπόκεινται σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος. Άλλως, εφαρμόζονται οι κανόνες που καθορίζονται στο στοιχείο α).

[...]

10. Μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας διεξάγεται δίκαιη σύγκριση. Η σύγκριση αυτή αφορά το ίδιο στάδιο εμπορίας και πωλήσεις πραγματοποιηθείσες σε ημερομηνίες όσο το δυνατόν εγγύτερες, λαμβάνονται δε δεόντως υπόψη άλλες διαφορές που επηρεάζουν τη συγκρισιμότητα των τιμών. Όταν η κανονική αξία και η τιμή εξαγωγής που διαμορφώνεται δεν πληρούν αυτές τις προϋποθέσεις σύγκρισης, πραγματοποιούνται προσαρμογές για κάθε περίπτωση, με βάση τα ατομικά της στοιχεία προκειμένου να ληφθούν δεόντως υπόψη διαφορές

των παραγόντων για τους οποίους προβάλλεται ο ισχυρισμός και αποδεικνύεται ότι επηρεάζουν τις τιμές και, κατ' επέκταση, τη συγκρισιμότητα των τιμών. Πρέπει να αποφεύγεται οποιαδήποτε επανάληψη προσαρμογής που έχει ήδη γίνει, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για εκπτώσεις επί της τιμής και επιστροφές, για τις ποσότητες και για το στάδιο εμπορίας. Όταν πληρούνται οι προκαθορισμένες προϋποθέσεις, είναι δυνατό να πραγματοποιούνται προσαρμογές, όσον αφορά τους ακόλουθους παράγοντες:

[...]

11. Με την επιφύλαξη των συναφών διατάξεων που διέπουν το θέμα της δίκαιης σύγκρισης, η ύπαρξη περιθωρίων ντάμπινγκ κατά την περίοδο έρευνας προσδιορίζεται κατά κανόνα με βάση τη σύγκριση μιας μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας με το σταθμισμένο μέσο όρο των τιμών όλων των συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές στην Ένωση ή με βάση τη σύγκριση επιμέρους κανονικών αξιών και επιμέρους τιμών εξαγωγής στην Ένωση για κάθε συναλλαγή ξεχωριστά. Παρ' όλα αυτά, όταν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας έχει ληφθεί ως βάση ο σταθμισμένος μέσος όρος, η κανονική αυτή αξία είναι δυνατό να συγκρίνεται με τις τιμές όλων των επιμέρους συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές στην Ένωση, υπό την προϋπόθεση ότι εφαρμόζονται συστηματικά τιμές εξαγωγής οι οποίες διαφέρουν σημαντικά ανάλογα με τον αγοραστή, την περιοχή ή τη χρονική περίοδο, ενώ η εφαρμογή των μεθόδων που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου δεν θα οδηγούσε στη διαπίστωση των εφαρμοζόμενων πρακτικών ντάμπινγκ σε όλη τους την έκταση. Η παρούσα παράγραφος δεν αποκλείει τη χρήση δειγματοληψιών σύμφωνα με το άρθρο 17.»

8 Το άρθρο 3 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο επιγράφεται «Προσδιορισμός της ζημίας», προβλέπει στις παραγράφους 2, 3, 5 και 6 τα εξής:

«2. Ο προσδιορισμός της ζημίας γίνεται με βάση θετικά αποδεικτικά στοιχεία και προϋποθέτει αντικειμενική εξέταση:

α) του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της επίδρασής τους στις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της Ένωσης· και

β) των συνεπειών των εισαγωγών αυτών για τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής.

3. Προκειμένου περί του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, εξετάζεται κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική αύξηση των εισαγωγών αυτών, είτε σε απόλυτα μεγέθη είτε σε συνάρτηση με την παραγωγή ή την κατανάλωση στην Ένωση. Προκειμένου περί της επίδρασης των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ επί των τιμών, εξετάζεται κατά πόσον έχουν πραγματοποιηθεί εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ σε τιμές αισθητά κατώτερες από τις τιμές που εφαρμόζει για τα ομοειδή προϊόντα ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής ή κατά πόσον εισαγωγές αυτού του είδους προκαλούν με οποιονδήποτε τρόπο τη συμπίεση των τιμών σε σημαντικό βαθμό ή τη σε σημαντικό βαθμό παρακώλυση της αύξησης των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση. Κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε περισσότεροι εξ αυτών από κοινού δεν έχουν κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία.

[...]

5. Η εξέταση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ για τον οικείο ενωσιακό κλάδο παραγωγής περιλαμβάνει αξιολόγηση όλων των συναφών οικονομικών παραγόντων και των δεικτών που έχουν σημασία για την κατάσταση του κοινοτικού κλάδου

παραγωγής· σε αυτούς συμπεριλαμβάνονται: το γεγονός ότι η ένας κλάδος εξακολουθεί να διέρχεται φάση ανάκτησης των δυνάμεων τ[ου] μετά τις συνέπειες από παλαιότερες πρακτικές ντάμπινγκ ή επιδοτήσεις, το μέγεθος του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ, η πραγματική ή δυνητική μείωση των πωλήσεων, των κερδών, της παραγωγής, του μεριδίου αγοράς, της παραγωγικότητας, της αποδοτικότητας των επενδύσεων και της χρησιμοποίησης της παραγωγικής ικανότητας, παράγοντες επηρεάζοντας τις ενωσιακές τιμές και οι πραγματικές ή δυνητικές αρνητικές συνέπειες για τις ταμειακές ροές, τα αποθέματα, την απασχόληση, τους μισθούς, την ανάπτυξη, την ικανότητα άντλησης κεφαλαίων ή τις επενδύσεις. Η παραπάνω απαρίθμηση δεν είναι εξαντλητική και κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες ούτε περισσότεροι εξ αυτών από κοινού δεν έχουν κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία.

6. Με βάση το σύνολο των συναφών αποδεικτικών στοιχείων που υποβάλλονται σε σχέση με την παράγραφο 2, πρέπει να αποδεικνύεται ότι οι εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ προκαλούν ζημία κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού. Ειδικότερα, αυτό περιλαμβάνει την απόδειξη πως ο όγκος και/ή το επίπεδο των τιμών, όπως αυτά έχουν καθοριστεί βάσει της παραγράφου 3, ευθύνονται για τις συνέπειες επί του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 5, όπως επίσης ότι οι συνέπειες αυτές είναι τέτοιας έκτασης, ώστε να είναι δυνατό να θεωρηθούν σημαντικές.»

- 9 Το άρθρο 6 του ίδιου κανονισμού, το οποίο τιτλοφορείται «Έρευνα», ορίζει στην παράγραφο 8 τα εξής:

«Εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 18, ελέγχεται κατά το δυνατόν διεξοδικότερα η ακρίβεια των πληροφοριών που παρέχουν τα ενδιαφερόμενα μέρη και επί των οποίων στηρίζονται τα συμπεράσματα.»

- 10 Το άρθρο 11 του κανονισμού 2016/1036, με τίτλο «Διάρκεια ισχύος, επανεξέταση και επιστροφές», προβλέπει στις παραγράφους 2 και 9 τα εξής:

«2. Κάθε οριστικό μέτρο αντιντάμπινγκ παύει να ισχύει πέντε έτη από την επιβολή του ή από την ημερομηνία ολοκλήρωσης της πλέον πρόσφατης διαδικασίας επανεξέτασης η οποία κάλυψε τόσο το ντάμπινγκ, όσο και τη ζημία, εκτός αν η επανεξέταση οδήγησε στο συμπέρασμα ότι τυχόν λήξη της ισχύος του μέτρου είναι πιθανόν να οδηγήσει στη συνέχιση ή στην επανάληψη του ντάμπινγκ και της ζημίας. Κάθε επανεξέταση ενόψει της λήξης της ισχύος ενός μέτρου αρχίζει με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή μετά από αίτηση που υποβάλλεται εκ μέρους ή για λογαριασμό των ενωσιακών παραγωγών, ενώ το μέτρο παραμένει σε ισχύ μέχρι να ολοκληρωθεί η εν λόγω επανεξέταση.

Για να αρχίσει επανεξέταση ενόψει της λήξης της ισχύος των μέτρων, πρέπει η σχετική αίτηση να περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι η λήξη ισχύος των μέτρων είναι πιθανόν να οδηγήσει στη συνέχιση ή την επανάληψη του ντάμπινγκ και της ζημίας. Η πιθανότητα αυτή μπορεί, παραδείγματος χάρη, να στηρίζεται σε στοιχεία που αποδεικνύουν ότι το ντάμπινγκ και η ζημία συνεχίζονται ή ότι η εξάλειψη της ζημίας οφείλεται εν μέρει ή εξ ολοκλήρου στην ύπαρξη των μέτρων ή ότι η κατάσταση των εξαγωγέων ή οι συνθήκες που επικρατούν στην αγορά ενδέχεται να οδηγήσουν σε περαιτέρω άσκηση ζημιολογικών πρακτικών ντάμπινγκ.

Κατά τη διεξαγωγή των ερευνών βάσει της παρούσας παραγράφου, παρέχεται στους εξαγωγείς, τους εισαγωγείς, τους εκπροσώπους της χώρας εξαγωγής και τους ενωσιακούς παραγωγούς η δυνατότητα να προβάλλουν περαιτέρω επιχειρήματα ή αντεπιχειρήματα ή να διατυπώνουν παρατηρήσεις σχετικά με τα θέματα που τίγονται στην αίτηση επανεξέτασης, ενώ για την

εξαγωγή συμπερασμάτων λαμβάνονται καταλλήλως υπόψη όλα τα συναφή και δεόντως τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία που έχουν υποβληθεί σχετικά με το αν τυχόν λήξη ισχύος μέτρων είναι ή όχι πιθανόν να οδηγήσει σε συνέχιση ή σε επανάληψη του ντάμπινγκ και της ζημίας.

[...]

9. Για όλες τις επανεξετάσεις και τις έρευνες που διεξάγονται για το θέμα της επιστροφής δυνάμει του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εφαρμόζει, υπό τον όρο ότι δεν έχει επέλθει μεταβολή των συνθηκών, την ίδια μέθοδο που έχει εφαρμοσθεί και για την έρευνα που οδήγησε στην επιβολή του δασμού, λαμβανομένου δεόντως υπόψη του άρθρου 2, και ιδιαίτερα των παραγράφων 11 και 12 του εν λόγω άρθρου, όπως επίσης των διατάξεων του άρθρου 17.»

- 11 Το άρθρο 16 του κανονισμού αυτού, το οποίο επιγράφεται «Επιτόπιες επαληθεύσεις», προβλέπει στην παράγραφο 2 τα εξής:

«Η Επιτροπή δύναται, όταν είναι αναγκαίο, να διενεργεί έρευνες σε τρίτες χώρες, υπό την προϋπόθεση ότι εξασφαλίζει τη συγκατάθεση των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων και επιπλέον ότι έχει ενημερώσει τους εκπροσώπους της κυβέρνησης της οικείας χώρας, χωρίς αυτή η τελευταία να διατυπώσει αντίρρηση για τη διενέργεια της έρευνας. Το συντομότερο δυνατό μετά την εξασφάλιση της συγκατάθεσης των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, η Επιτροπή οφείλει να γνωστοποιεί στις αρχές της χώρας εξαγωγής τις ονομασίες και τις διευθύνσεις των επιχειρήσεων στις εγκαταστάσεις των οποίων πρόκειται να πραγματοποιηθεί επιτόπια επαλήθευση, καθώς και τις συμφωνηθείσες ημερομηνίες.»

- 12 Το άρθρο 18 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Άρνηση συνεργασίας», ορίζει στην παράγραφο 4 τα εξής:

«Όταν δεν γίνονται δεκτά ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία ή ορισμένες πληροφορίες, το μέρος που τα έχει προσκομίσει πρέπει να ενημερώνεται πάραυτα σχετικά με τους λόγους της μη αποδοχής· επίσης πρέπει να του δίδεται η δυνατότητα να παράσχει πρόσθετες εξηγήσεις εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας. Σε περίπτωση που οι εξηγήσεις αυτές δεν κριθούν ικανοποιητικές, πρέπει να καθίστανται γνωστοί οι λόγοι της απόρριψης των συγκεκριμένων αποδεικτικών στοιχείων ή πληροφοριών και να αναπτύσσονται στα δημοσιευόμενα πορίσματα.»

- 13 Το άρθρο 20 του ίδιου κανονισμού, το οποίο τιτλοφορείται «Αποκάλυψη», ορίζει στις παραγράφους 2 και 4 τα εξής:

«2. Τα μέρη που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δύνανται να ζητούν την τελική αποκάλυψη των ουσιωδών πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού επί τη βάση των οποίων πρόκειται να διατυπωθεί εισήγηση για την επιβολή οριστικών μέτρων ή για την περάτωση της έρευνας ή της διαδικασίας άνευ επιβολής μέτρων· εν προκειμένω, λαμβάνεται ιδιαίτερη μέριμνα για τη γνωστοποίηση εκείνων των πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού που ενδεχομένως διαφέρουν από εκείνα που αποτέλεσαν τη βάση για την επιβολή των προσωρινών μέτρων.

[...]

4. Η τελική αποκάλυψη στοιχείων γίνεται γραπτώς. Λαμβανομένης δεόντως υπόψη της ανάγκης προστασίας των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα, η τελική αποκάλυψη στοιχείων πρέπει να πραγματοποιείται το συντομότερο δυνατόν και, καταρχήν, το αργότερο έναν μήνα πριν από την έναρξη των διαδικασιών που ορίζονται στο άρθρο 9. Αν η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να

γνωστοποιήσει ορισμένα πραγματικά περιστατικά ή εκτιμήσεις τη δεδομένη στιγμή, οφείλει να το πραγματοποιήσει το συντομότερο δυνατόν στη συνέχεια.

Η αποκάλυψη αυτή δεν θίγει καμία μεταγενέστερη απόφαση την οποία ενδεχομένως λαμβάνει η Επιτροπή, αλλά αν η απόφαση αυτή στηρίζεται σε διαφορετικά πραγματικά περιστατικά και σε διαφορετικό σκεπτικό, αυτά πρέπει να γνωστοποιούνται το συντομότερο δυνατόν.»

- 14 Το άρθρο 22 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Τελικές διατάξεις», προβλέπει στο στοιχείο α' τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός δεν αποκλείει την εφαρμογή:

α) οιοδήποτε ειδικού κανόνα που προβλέπεται στις συμφωνίες οι οποίες συνάπτονται μεταξύ της Ένωσης και τρίτων χωρών».

Ο εκτελεστικός κανονισμός 2018/330

- 15 Ο εκτελεστικός κανονισμός 2018/330, ο οποίος εκδόθηκε κατόπιν επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036, διατηρεί τους δασμούς αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί αρχικά στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1331/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2011, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2011, L 336, σ. 6).

Το ιστορικό της διαφοράς

- 16 Το ιστορικό της διαφοράς, το οποίο παρατίθεται στις σκέψεις 1 έως 11 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, μπορεί να συνοψισθεί ως ακολούθως.
- 17 Στις 14 Δεκεμβρίου 2011, το Συμβούλιο εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό 1331/2011, ο οποίος επέβαλε, μεταξύ άλλων, δασμό αντιντάμπινγκ 56,9 % στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, οι οποίοι παράγονταν από τις εταιρίες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι του κανονισμού αυτού, μεταξύ των οποίων και η Zhejiang.
- 18 Στις 10 Δεκεμβρίου 2016, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036 και εξέδωσε, στις 5 Μαρτίου 2018, τον εκτελεστικό κανονισμό 2018/330.
- 19 Η έρευνα σχετικά με την πιθανότητα συνέχισης ή επανάληψης του ντάμπινγκ αφορούσε την περίοδο μεταξύ της 1ης Οκτωβρίου 2015 και της 30ής Σεπτεμβρίου 2016 (στο εξής: περίοδος έρευνας επανεξέτασης), ενώ η εξέταση των τάσεων όσον αφορά την εκτίμηση της πιθανότητας συνέχισης ή επανάληψης της ζημίας που προκλήθηκε στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής κάλυψε την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2013 έως το τέλος της περιόδου έρευνας επανεξέτασης.

- 20 Στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξέτασης, δύο Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς, μεταξύ των οποίων και η Zhejiang, επελέγησαν για να περιληφθούν στο δείγμα των παραγωγών-εξαγωγέων. Προκειμένου να εξετάσει την πιθανότητα συνέχισης ή επανάληψης του ντάμπινγκ, η Επιτροπή επέλεξε την Ινδία ως τρίτη χώρα με οικονομία της αγοράς (στο εξής: ανάλογη χώρα) για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας όσον αφορά την Κίνα. Η κανονική αξία καθορίστηκε με βάση τις απαντήσεις ενός Ινδού παραγωγού-εξαγωγέα στο ερωτηματολόγιο. Η τιμή εξαγωγής καθορίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 8, του κανονισμού 2016/1036, με βάση τις πράγματι πληρωθείσες ή πληρωτέες τιμές εξαγωγής των δύο Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων στον πρώτο ανεξάρτητο πελάτη. Η Επιτροπή συνέκρινε τη σταθμισμένη μέση κανονική αξία κάθε τύπου του ομοειδούς προϊόντος στην ανάλογη χώρα με τη σταθμισμένη μέση τιμή εξαγωγής του αντίστοιχου τύπου του υπό εξέταση προϊόντος.
- 21 Κατόπιν της εξέτασής αυτής, το μέσο σταθμισμένο περιθώριο ντάμπινγκ που υπολόγισε η Επιτροπή βρισκόταν στο εύρος 25 % έως 35 % για τους δύο Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς του δείγματος. Η Επιτροπή συνήγαγε εξ αυτού το συμπέρασμα ότι το ντάμπινγκ συνεχίστηκε και κατά την περίοδο έρευνας επανεξέτασης. Εξάλλου, η Επιτροπή δέχθηκε ότι υπάρχει μεγάλη πιθανότητα η λήξη της ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ να οδηγήσει σε μεγάλο όγκο εισαγωγών σε τιμές ντάμπινγκ από την Κίνα προς την Ένωση. Επιπλέον, η Επιτροπή έκρινε ότι ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής υπέστη σημαντική ζημία κατά την περίοδο έρευνας επανεξέτασης και ότι η κατάργηση των μέτρων αντιντάμπινγκ θα οδηγούσε, κατά πάσα πιθανότητα, σε σημαντική αύξηση των κινεζικών εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ σε τιμές χαμηλότερες από τις τιμές του ενωσιακού κλάδου παραγωγής.
- 22 Βάσει των διαπιστώσεων αυτών, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί με τον εκτελεστικό κανονισμό 1331/2011 έπρεπε να διατηρηθούν σε ισχύ. Ως εκ τούτου, ο εκτελεστικός κανονισμός 2018/330 επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ με συντελεστές πανομοιότυπους με εκείνους που καθορίζονταν με τον εκτελεστικό κανονισμό 1331/2011.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 23 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Μαΐου 2018, η Zhejiang άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού 2018/330, στο μέτρο που την αφορά.
- 24 Προς στήριξη της προσφυγής, η Zhejiang προέβαλε πέντε λόγους ακυρώσεως εκ των οποίων ο πρώτος αφορούσε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνάς της, ο δεύτερος έλλειψη αιτιολογίας και περιπτώσεις πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως απορρέουσες από την εφαρμογή της μεθόδου της ανάλογης χώρας και από την επιλογή της ανάλογης χώρας, ο τρίτος περιπτώσεις πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως απορρέουσες από την εσφαλμένη υιοθέτηση της κωδικοποίησης των αριθμών ελέγχου του προϊόντος (ΑΕΠ) όσον αφορά το υπό εξέταση προϊόν, ο τέταρτος περιπτώσεις πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως όσον αφορά τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ και, ο πέμπτος, περιπτώσεις πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως κατά τη διαπίστωση της ύπαρξης και της πιθανότητας επανάληψης της ζημίας καθώς και παράλειψη της Επιτροπής να ελέγξει τη συνδρομή αιτιώδους συνάφειας.
- 25 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή στο σύνολό της.

- 26 Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον πρώτο λόγο ακυρώσεως ως αβάσιμο.
- 27 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορούσε τη μη γνωστοποίηση πληροφοριών χρήσιμων για την υπεράσπιση των συμφερόντων της Zhejiang και εξετάστηκε στις σκέψεις 90 έως 131 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε τη διαδικασία που ακολούθησε η Επιτροπή για τον προσδιορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ. Αναλύοντας όλα τα στάδια της διαδικασίας αυτής, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή είχε θέσει στη διάθεση της Zhejiang τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό επί τη βάσει των οποίων διατυπώθηκε εισήγηση για την επιβολή οριστικών μέτρων και ότι η Zhejiang ήταν σε θέση να προβάλει λυσιτελώς την άποψή της επ' αυτών. Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού ότι η Επιτροπή είχε χρησιμοποιήσει την κατάλληλη μεθοδολογία για τον προσδιορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ.
- 28 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορούσε τη μη επαλήθευση των στοιχείων του Ινδού παραγωγού-εξαγωγέα και εξετάστηκε στις σκέψεις 132 έως 145 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε κατά πόσον η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη παραλείποντας να ελέγξει τις πληροφορίες που είχε διαβιβάσει ο Ινδός παραγωγός-εξαγωγέας και τις λοιπές σχετικές πληροφορίες. Το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, αφενός, ότι η απουσία επιτόπιας επαλήθευσης στον Ινδό παραγωγό-εξαγωγέα οφειλόταν στην άρνησή του να υποβληθεί σε αυτήν και ότι, υπό το πρίσμα του άρθρου 16, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036, δεν είναι δυνατόν, επομένως, να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι δεν επαλήθευσε στοιχεία του εν λόγω παραγωγού-εξαγωγέα και, αφετέρου, ότι η Zhejiang ήταν πλήρως ενημερωμένη σχετικά με την άρνηση του εν λόγω παραγωγού-εξαγωγέα να υποβληθεί στην επιτόπια επαλήθευση. Όσον αφορά την αιτίαση που προβλήθηκε κατά το στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως, σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή παρέλειψε να αποκλείσει τα στοιχεία του Ινδού παραγωγού-εξαγωγέα παρόλο που αναγνώρισε ότι ο εν λόγω παραγωγός-εξαγωγέας είχε παύσει να συνεργάζεται, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η αιτίαση αυτή έπρεπε να απορριφθεί ως απαράδεκτη για τον λόγο ότι δεν είχε προβληθεί κατά το στάδιο του εισαγωγικού της δίκης δικογράφου και, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμη, στο μέτρο που από κανένα στοιχείο δεν μπορούσε να συναχθεί ότι, βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 2016/1036, η Επιτροπή όφειλε να μη λάβει υπόψη τα στοιχεία που είχε προσκομίσει ο Ινδός εξαγωγέας. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η Επιτροπή είχε λάβει υπόψη τα επιχειρήματα που προέβαλε η Zhejiang σχετικά με την ύπαρξη διαφορών κόστους συνδεδεμένων με τις διαφορετικές μεθόδους παραγωγής καθώς και με το ενδεχόμενο να συμπεριληφθούν στον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ προϊόντα στρατιωτικής και πυρηνικής χρήσεως, αλλά αποφάσισε να τα απορρίψει αιτιολογημένα.
- 29 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως ως αβάσιμο.
- 30 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορούσε παράβαση του άρθρου 22, στοιχείο α', του κανονισμού 2016/1036 και του τμήματος 15, στοιχεία α' και δ', του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ και εξετάστηκε στις σκέψεις 155 έως 162 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι δεν μπορούσε να γίνει επίκληση του πρωτοκόλλου αυτού προκειμένου να αμφισβητηθεί η νομιμότητα του κανονισμού 2016/1036 και ότι έπρεπε επίσης να απορριφθεί η προβαλλόμενη παράβαση του άρθρου 22, στοιχείο α', του κανονισμού 2016/1036. Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορούσε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036 και εξετάστηκε στις σκέψεις 163 έως 178 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο το απέρριψε ως αβάσιμο. Όσον

αφορά το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορούσε έλλειψη αιτιολογίας και εξετάστηκε στις σκέψεις 179 έως 182 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο το απέρριψε επίσης ως αβάσιμο.

- 31 Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον τρίτο λόγο ακυρώσεως ως αβάσιμο.
- 32 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορούσε το ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι διαφορές στις μεθόδους παραγωγής κατά την κατάρτιση των ΑΕΠ και εξετάστηκε στις σκέψεις 193 έως 203 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε τη μέθοδο συγκρίσεως ΑΕΠ προς ΑΕΠ καθώς και τα επιχειρήματα που προέβαλε η Zhejiang προκειμένου να αποδείξει ότι οι διαφορές στην παραγωγή πρέπει να έχουν επίπτωση στην ταυτότητα ή στην ομοιότητα των τύπων των οικείων προϊόντων και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Zhejiang περιορίστηκε στο να προβάλλει επιχειρήματα χωρίς να τα τεκμηριώσει με λεπτομερή στοιχεία. Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορούσε το ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι διαφορές στη χρήση των προϊόντων κατά την κατάρτιση των ΑΕΠ και εξετάστηκε στις σκέψεις 204 έως 210 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε το επιχείρημα της Zhejiang σχετικά με το ενδεχόμενο να συμπεριληφθούν στην κωδικοποίηση των ΑΕΠ προϊόντα στρατιωτικής και πυρηνικής χρήσεως και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η κωδικοποίηση που υιοθέτησε εν προκειμένω η Επιτροπή δεν στηριζόταν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Όσον αφορά το τρίτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορούσε την εκ μέρους της Επιτροπής αδικαιολόγητη απόρριψη του επιχειρήματος περί ελλείψεων που ήταν γνωστές στην κωδικοποίηση των ΑΕΠ και εξετάστηκε στις σκέψεις 211 έως 215 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο το απέρριψε ως αβάσιμο.
- 33 Τέταρτον, στις σκέψεις 229 έως 259 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως ως αβάσιμο με το σκεπτικό ότι η Zhejiang δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι η Επιτροπή είχε υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον προσδιορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ.
- 34 Πέμπτον, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε επίσης τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως ως αβάσιμο. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στις σκέψεις 262 έως 271 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Zhejiang δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη, αφενός, όταν απέδειξε ότι οι κινεζικές εισαγωγές είχαν προκαλέσει ζημία στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής και, αφετέρου, όταν παρέλειψε να κινήσει έρευνες αντιντάμπινγκ κατά των ινδικών εισαγωγών.

Τα αιτήματα των διαδίκων ενώπιον του Δικαστηρίου

- 35 Η Zhejiang ζητεί από το Δικαστήριο:
- κατά κύριο λόγο:
 - να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·
 - να δεχθεί τα αιτήματα που προέβαλε με την προσφυγή της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό 2018/330, καθόσον αφορά την

προσφεύγουσα, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, ή
- επικουρικώς:
 - να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των λόγων ακυρώσεως που προέβαλε ενώπιόν του και
 - να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

36 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως αβάσιμη και
- να καταδικάσει τη Zhejiang στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 37 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η Zhejiang υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στις σκέψεις 116, 117, 118, 125, 126, 127, 131 και 139 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή είχε προτείνει να της γνωστοποιηθούν εγκαίρως όλα τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό. Αφετέρου, κατά τη Zhejiang, το Γενικό Δικαστήριο, λόγω αυτής της πλάνης περί το δίκαιο, παραμόρφωσε επίσης τα πραγματικά περιστατικά στις σκέψεις 91, 119, 125 και 126 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, συμπεραίνοντας ότι η κανονική αξία των σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα της Zhejiang του τύπου «[σ]ωλήνες κάθε είδους των τύπων που χρησιμοποιούνται για την εξαγωγή πετρελαίου ή αερίου» είχε καθοριστεί με γνώμονα τους ΑΕΠ τους οποίους είχε προσκομίσει ο Ινδός παραγωγός-εξαγωγέας.
- 38 Συναφώς, η Zhejiang υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 20, παράγραφοι 2 και 4, του κανονισμού 2016/1036 και, ως εκ τούτου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διαπιστώνοντας ότι, κατά τη διαδικασία επανεξέτασης, η Επιτροπή της είχε γνωστοποιήσει εγκαίρως όλα τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό. Η Zhejiang διατείνεται ότι το άρθρο 20, παράγραφοι 2 και 4, του κανονισμού 2016/1036 απαιτεί επαρκή γνωστοποίηση των σχετικών πληροφοριακών στοιχείων στα ενδιαφερόμενα μέρη χωρίς να κατανέμει το βάρος αποδείξεως σε ένα από τα μέρη και ότι η γνωστοποίηση αυτή πρέπει να γίνεται εν ευθέτω χρόνω.

- 39 Επιπλέον, κατά τη Zhejiang, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι δεν είναι τόσο ο αριθμός των γνωστοποιήσεων και των δυνατοτήτων ακροάσεως που παρέχονται στους ενδιαφερομένους κατά τη διάρκεια έρευνας αντιντάμπινγκ αλλά κατά μείζονα λόγο η ποιότητα των πληροφοριών το κρίσιμο στοιχείο που καθιστά δυνατό τον χαρακτηρισμό μιας γνωστοποίησης ως επαρκούς. Η Zhejiang προσθέτει ότι από τη νομολογία του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου του ΠΟΕ προκύπτει ότι η γνωστοποίηση πληροφοριών εκ μέρους των θεσμικών οργάνων της Ένωσης έχει ήδη κριθεί ανεπαρκής.
- 40 Πρώτον, μολονότι η Zhejiang δεν αμφισβητεί τον κατάλογο των πληροφοριών που δεν της κοινοποιήθηκαν, όπως εκτίθενται στη σκέψη 95 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, φρονεί ότι, αντιθέτως προς ό,τι διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 116 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, δεν είναι σε θέση να κατανοήσει τη μέθοδο που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας των τύπων προϊόντος που πωλούνταν στην εγχώρια αγορά της ανάλογης χώρας και οι οποίοι ήταν πανομοιότυποι ή συγκρίσιμοι με τους τύπους προϊόντος που πωλούνταν προς εξαγωγή στην Ένωση από την Κίνα και, ειδικότερα, τους τύπους προϊόντος που εξαγόταν χωρίς αντίστοιχες εγχώριες πωλήσεις στην ανάλογη χώρα. Συναφώς, η Zhejiang διατείνεται ότι η Επιτροπή αρνήθηκε να γνωστοποιήσει τους ΑΕΠ των Ινδών παραγωγών καθώς και των παραγωγών των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ένωσης, με την αιτιολογία ότι επρόκειτο για εμπιστευτικές πληροφορίες, ενώ, κατά τον ΠΟΕ, τέτοιου είδους πληροφορίες δεν είναι εμπιστευτικές.
- 41 Δεύτερον, η Zhejiang φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 118 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, ότι, ανεξαρτήτως του καθορισμού του πλησιέστερου παρόμοιου προς σύγκριση τύπου προϊόντος για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας των τύπων προϊόντος που εξαγονται χωρίς αντίστοιχες εγχώριες πωλήσεις στην ανάλογη χώρα, ο κατά τα ανωτέρω προσδιορισμός της κανονικής αξίας δεν μπορεί να θεωρηθεί εσφαλμένος καθόσον εφαρμόστηκαν κατάλληλοι συντελεστές για την προσαρμογή της εν λόγω κανονικής αξίας.
- 42 Τρίτον, η Zhejiang αμφισβητεί τις διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου σύμφωνα με τις οποίες η ίδια δεν υπέβαλε στην Επιτροπή προτάσεις εναλλακτικής μεθοδολογίας υπολογισμού, αλλά περιορίστηκε σε αφηρημένους ισχυρισμούς και υποθέσεις. Η Zhejiang, αφενός, υπενθυμίζει ότι οι μετέχοντες στη διαδικασία επανεξέτασης δεν πρέπει να φέρουν το βάρος αποδείξεως ως προς την ύπαρξη καταλληλότερων ΑΕΠ και, αφετέρου, υποστηρίζει ότι, ελλείψει γνωστοποίησης του καταλόγου των ΑΕΠ, δεν ήταν σε θέση να υποβάλει καλύτερες προτάσεις στην Επιτροπή όσον αφορά τις αναγκαίες προσαρμογές για τη σύγκριση των τιμών.
- 43 Τέταρτον, η Zhejiang διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά καθόσον, στις σκέψεις 91, 118 και 126 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, αναφέρθηκε στους έξι ΑΕΠ της ανάλογης χώρας ως εάν είχαν παρασχεθεί όλοι από τον Ινδό παραγωγό-εξαγωγέα. Πλην όμως, κατά τη Zhejiang, αφενός, δεν αμφισβητείται ότι ο εν λόγω παραγωγός-εξαγωγέας δεν κατασκευάζει τέτοια προϊόντα, αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο αντιφάσκει, στη σκέψη 125 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, κρίνοντας ότι η κανονική αξία των εν λόγω προϊόντων προσδιορίστηκε με γνώμονα τα στοιχεία των ενωσιακών παραγωγών για τον πλησιέστερο παρόμοιο τύπο προϊόντος.
- 44 Πέμπτον, η Zhejiang φρονεί ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν επαλήθευσε τις πληροφορίες που προέρχονταν από τον Ινδό παραγωγό-εξαγωγέα είχε ως αποτέλεσμα το να μπορεί ο εν λόγω παραγωγός-εξαγωγέας να δηλώσει, στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ, έναν ΑΕΠ τον οποίο δεν παράγει και δεν πωλεί. Επιπλέον, η Zhejiang θεωρεί ότι η αναφορά της Επιτροπής σε

«[σ]τοιχεία των ενωσιακών παραγωγών» δεν συνιστά επαρκή γνωστοποίηση των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού. Συνακόλουθα, η Zhejiang διαπιστώνει ότι, στο μέτρο που η Επιτροπή υποχρεούται να εφαρμόσει το κριτήριο των «συνήθων εμπορικών πράξεων» προτού χρησιμοποιήσει τις τιμές πώλησης για τον καθορισμό του ντάμπινγκ βάσει του άρθρου 2 του κανονισμού 2016/1036, η διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου στη σκέψη 127 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, κατά την οποία η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να εφαρμόσει το κριτήριο αυτό, είναι νομικώς εσφαλμένη.

- 45 Έκτον, η Zhejiang φρονεί ότι η μη γνωστοποίηση εκ μέρους της Επιτροπής του συνόλου των ουσιωδών πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού όσον αφορά το περιθώριο ντάμπινγκ εξηγείται επίσης από το γεγονός ότι ο Ινδός παραγωγός-εξαγωγέας έπαυσε να συνεργάζεται και αρνήθηκε να υποβληθεί σε επαλήθευση των στοιχείων που είχε προσκομίσει στην Επιτροπή. Αφενός, μολονότι η Zhejiang καταφάσκει ότι ενημερώθηκε για το γεγονός ότι ο εν λόγω παραγωγός-εξαγωγέας είχε αντιταχθεί στη διενέργεια επιτόπιας επαλήθευσης, διατείνεται ότι δεν είχε ενημερωθεί για την από πλευράς του άρνηση συνεργασίας μέχρι το στάδιο της καταθέσεως, στις 11 Σεπτεμβρίου 2018, του υπομνήματος αντικρούσεως της Επιτροπής. Αφετέρου, η Zhejiang φρονεί ότι η Επιτροπή όφειλε να αξιολογήσει αυτή την άρνηση συνεργασίας υπό το πρίσμα του άρθρου 18 του κανονισμού 2016/1036, το οποίο της παρέχει τη δυνατότητα να μη λάβει υπόψη τις πληροφορίες τις οποίες παρέχουν μέρη που αρνούνται να συνεργαστούν και να στηριχθεί στις καλύτερες διαθέσιμες πληροφορίες προκειμένου να μην προσβάλει τα δικαιώματα άμυνάς της. Δοθέντος του ότι δεν ήταν ενήμερη για την άρνηση συνεργασίας του εν λόγω παραγωγού-εξαγωγέα μέχρι το στάδιο της καταθέσεως του υπομνήματος αντικρούσεως της Επιτροπής, η Zhejiang φρονεί ότι δεν προέβαλε νέο λόγο ακυρώσεως, όπως εσφαλμένα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο.
- 46 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο του πρώτου λόγου αναιρέσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 47 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται καταρχάς ότι, στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής και, ειδικότερα, των μέτρων εμπορικής άμυνας, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάζουν. Ο δικαιοδοτικός έλεγχος μιας τέτοιας εκτιμήσεως πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση του αν τηρήθηκαν οι διαδικαστικοί κανόνες, του αν είναι ακριβή τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίχθηκε η αμφισβητούμενη επιλογή και του αν υπήρξε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των περιστατικών αυτών ή κατάχρηση εξουσίας (απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 63 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 48 Συναφώς, κατά την εκπλήρωση του καθήκοντός τους πληροφόρησης, τα όργανα της Ένωσης πρέπει να ενεργούν με κάθε επιβαλλόμενη επιμέλεια, επιζητώντας να δίνουν στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, στον βαθμό που η τήρηση του επιχειρηματικού απορρήτου διασφαλίζεται, πληροφορίες χρήσιμες για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους και επιλέγοντας, ενδεχομένως οίκοθεν, τους ενδεδειγμένους για την ανακοίνωση αυτή τρόπους. Οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να είναι ήδη σε θέση, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, να γνωστοποιούν επωφελώς την άποψή τους σχετικά με το υποστατό και το λυσιτελές των αναφερόμενων πραγματικών περιστατικών και καταστάσεων και με τα αποδεικτικά στοιχεία που χρησιμοποίησε η Επιτροπή προς στήριξη του ισχυρισμού της για την ύπαρξη πρακτικής

- ντάμπινγκ και της ζημίας που απορρέει από αυτήν (απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2000, *Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου*, C-458/98 P, EU:C:2000:531, σκέψη 99 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 49 Τέλος, μολονότι δεν μπορεί να επιβληθεί στην αναιρεσείουσα να αποδείξει ότι η απόφαση της Επιτροπής θα ήταν διαφορετική ελλείψει της επίμαχης διαδικαστικής παρατυπίας, αλλά μόνον ότι τούτο δεν αποκλείεται απολύτως σε μια τέτοια περίπτωση, διότι ο διάδικος αυτός θα μπορούσε να οργανώσει καλύτερα την άμυνά του αν δεν υφίστατο η εν λόγω παρατυπία, γεγονός παραμένει ότι η ύπαρξη παρατυπίας αφορώσας τα δικαιώματα άμυνας δεν μπορεί να οδηγήσει σε ακύρωση της επίδικης πράξεως παρά μόνον αν λόγω της παρατυπίας αυτής ενδέχεται η διοικητική διαδικασία να μπορούσε να καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα, προσβάλλοντας με συγκεκριμένο τρόπο τα δικαιώματα άμυνας της αναιρεσείουσας (πρβλ. απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012, *Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP*, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψεις 78 και 79 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 50 Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα της νομολογίας αυτής.
- 51 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε, κατά πρώτον, στις σκέψεις 80 έως 88 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τις κρίσιμες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης καθώς και την πάγια νομολογία σχετικά με τα δικαιώματα άμυνας.
- 52 Κατά δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, στις σκέψεις 91 έως 94 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τη μεθοδολογία που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ της Zhejiang. Συνακόλουθα, υπενθύμισε, αφενός, στις σκέψεις 95 έως 109 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τις ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ της Επιτροπής και της Zhejiang και, αφετέρου, στις σκέψεις 110 έως 115 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τις εξηγήσεις που παρέσχε η Επιτροπή στη Zhejiang.
- 53 Κατά τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε, στη σκέψη 117 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι αιτιάσεις τις οποίες προέβαλε η Zhejiang δεν καθιστούσαν δυνατόν να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή είχε παραβεί την υποχρέωση έγκαιρης γνωστοποίησης όλων των ουσιωδών πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού. Το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε τις αιτιάσεις αυτές στις σκέψεις 118 έως 130 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αιτιολογώντας τους λόγους για τους οποίους έπρεπε να απορριφθούν.
- 54 Συναφώς, πρώτον, όσον αφορά την αιτίαση της Zhejiang σύμφωνα με την οποία το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι είχε τηρηθεί η υποχρέωση που προβλέπεται στο άρθρο 20, παράγραφοι 2 και 4, του κανονισμού 2016/1036, ενώ δεν είχε αποδειχθεί ο πλήρης κατάλογος των ΑΕΠ και των στοιχείων του κόστους για τους Ινδούς παραγωγούς καθώς και τους παραγωγούς των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ένωσης, διαπιστώνεται ότι η Zhejiang δεν αποδεικνύει για ποιον λόγο η πάγια νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την προστασία των εμπιστευτικών στοιχείων, η οποία υπομνήσθηκε στις σκέψεις 85 και 86 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ερμηνεύθηκε ή εφαρμόστηκε εσφαλμένα.
- 55 Πράγματι, η Zhejiang απλώς επικρίνει το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο χωρίς, ωστόσο, να αποδείξει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 48 της παρούσας αποφάσεως, σύμφωνα με την οποία τα όργανα της Ένωσης πρέπει να ενεργούν με κάθε επιβαλλόμενη επιμέλεια, επιζητώντας να δίνουν στις ενδιαφερόμενες

- επιχειρήσεις, στον βαθμό που η τήρηση του επιχειρηματικού απορρήτου διασφαλίζεται, πληροφορίες χρήσιμες για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους και επιλέγοντας, ενδεχομένως οίκοθεν, τους ενδεδειγμένους για την ανακοίνωση αυτή τρόπους.
- 56 Πλην όμως, κατ' αυτόν τον τρόπο, η Zhejiang ζητεί στην πραγματικότητα από το Δικαστήριο να υποκαταστήσει με τη δική του εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων εκείνη του Γενικού Δικαστηρίου, με αποτέλεσμα η αιτίαση αυτή να είναι, κατά πάγια νομολογία, απαράδεκτη (πρβλ. απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 160 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 57 Εξάλλου, η Zhejiang δεν κατόρθωσε να αποδείξει, όπως απαιτεί η νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 49 της παρούσας αποφάσεως, ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να διαπιστώσει διαδικαστική παρατυπία, διαπραχθείσα κατά τη διοικητική διαδικασία, λόγω της οποίας ενδέχεται η εν λόγω διαδικασία να μπορούσε να καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα, προσβάλλοντας με συγκεκριμένο τρόπο τα δικαιώματα άμυνάς της.
- 58 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι σε εσφαλμένη ερμηνεία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως στηρίζεται η αιτίαση της Zhejiang σύμφωνα με την οποία το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διαπιστώνοντας, στη σκέψη 118 της αποφάσεως αυτής, ότι ανεξαρτήτως του προσδιορισμού του πλησιέστερου παρόμοιου προς σύγκριση τύπου προϊόντος για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας των τύπων προϊόντος που εξάγονται χωρίς αντίστοιχες εγχώριες πωλήσεις στην ανάλογη χώρα, ο εν λόγω προσδιορισμός της κανονικής αξίας δεν μπορεί να θεωρηθεί εσφαλμένος εφόσον εφαρμόστηκαν κατάλληλοι συντελεστές για την προσαρμογή της κανονικής αξίας.
- 59 Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 110 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Zhejiang ενημερώθηκε για το εύρος κανονικής αξίας για κάθε ΑΕΠ που αντιστοιχούσε σε εκείνον που εξήχθη στην Ένωση, το εύρος περιθωρίου ντάμπινγκ για κάθε ΑΕΠ που εξήχθη στην Ένωση, τους συντελεστές που στηρίζονταν στα στοιχεία των παραγωγών της Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών που είχαν χρησιμοποιηθεί για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας των ΝCP χωρίς την αντιστοιχία αυτή, καθώς και για παράδειγμα του τρόπου με τον οποίο εφαρμόστηκαν οι συντελεστές αυτοί. Το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα στοιχεία αυτά ήταν επαρκή, χωρίς να είναι αναγκαία η γνωστοποίηση εμπιστευτικών στοιχείων, για τον προσδιορισμό των περιθωρίων ντάμπινγκ για τους εν λόγω ΑΕΠ χωρίς αντιστοιχία.
- 60 Επικουρικώς, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 118 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αφενός, ότι η Zhejiang δεν είχε τεκμηριώσει τους ισχυρισμούς της και, αφετέρου, ότι, ακόμη και στην περίπτωση που η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κατά τον προσδιορισμό του πλησιέστερου παρόμοιου προς σύγκριση τύπου προϊόντος, τούτο δεν σημαίνει ότι ο προσδιορισμός της κανονικής αξίας ήταν εσφαλμένος, εφόσον είχαν εφαρμοστεί κατάλληλοι συντελεστές για την προσαρμογή της κανονικής αξίας του επίμαχου προϊόντος.
- 61 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στη σκέψη 118 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

- 62 Τρίτον, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει το επιχείρημα της Zhejiang κατά το οποίο το Γενικό Δικαστήριο αντέστρεψε το βάρος αποδείξεως όσον αφορά την ύπαρξη καταλληλότερων ΑΕΠ με αποτέλεσμα η ίδια, ελλείψει γνωστοποιήσεως του καταλόγου των ΑΕΠ, να μην είναι σε θέση να υποβάλει καλύτερες προτάσεις στην Επιτροπή αναφορικά με τις αναγκαίες προσαρμογές για τη σύγκριση των τιμών.
- 63 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η επιβολή από την Επιτροπή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ δεν συνεπάγεται ότι η διαδικασία που κινήθηκε ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης προς αμφισβήτηση του εν λόγω δασμού αντνιτάμπινγκ δεν διεξάγεται κατ' αντιμωλίαν. Εξαιρουμένων των λόγων δημοσίας τάξεως τους οποίους ο δικαστής οφείλει να εξετάζει αυτεπαγγέλτως, όπως είναι η έλλειψη αιτιολογίας της επίμαχης πράξεως, απόκειται στον προσφεύγοντα να επικαλεστεί λόγους ακυρώσεως κατά της πράξεως αυτής και να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη των λόγων αυτών (πρβλ. απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2017, Hansen & Rosenthal και H&R Wax Company Vertrieb κατά Επιτροπής, C-90/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:123, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 64 Επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο αντέστρεψε το βάρος αποδείξεως όσον αφορά την ύπαρξη καταλληλότερων ΑΕΠ.
- 65 Τέταρτον, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση της Zhejiang σύμφωνα με την οποία το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά καθόσον, αφενός, στις σκέψεις 91, 118 και 126 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αναφέρθηκε στους έξι ΑΕΠ της ανάλογης χώρας ωσάν να είχαν παρασχεθεί όλοι από τον Ινδό παραγωγό-εξαγωγέα, ενώ ο τελευταίος δεν κατασκευάζει τέτοια προϊόντα, και, αφετέρου, έκρινε, στη σκέψη 125 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η κανονική αξία των προϊόντων αυτών προσδιορίστηκε με γνώμονα τα στοιχεία των ενωσιακών παραγωγών για τον πλησιέστερο παρόμοιο τύπο προϊόντος.
- 66 Υπενθυμίζεται, αφενός, ότι η προβαλλόμενη παραμόρφωση πραγματικών περιστατικών ή αποδεικτικών στοιχείων πρέπει να προκύπτει προδήλως από τα στοιχεία της δικογραφίας και να μη χρειάζεται να πραγματοποιηθεί νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων (απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Níko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 117 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 67 Αφετέρου, όταν ο αναιρεσείων προβάλλει, στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως, παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, πρέπει να παραθέτει επακριβώς τα στοιχεία τα οποία το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε και να αποδεικνύει τα σφάλματα αναλύσεως τα οποία, κατά την εκτίμησή του, οδήγησαν το Γενικό Δικαστήριο στην παραμόρφωση αυτήν (πρβλ. απόφαση της 17ης Ιουνίου 2010, Lafarge κατά Επιτροπής, C-413/08 P, EU:C:2010:346, σκέψη 16 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 68 Συναφώς, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Zhejiang, το Γενικό Δικαστήριο δεν διαπίστωσε ότι όλοι οι ΑΕΠ της ανάλογης χώρας είχαν προσκομιστεί από τον Ινδό παραγωγό-εξαγωγέα. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στις σκέψεις 91 έως 126 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι έξι ΑΕΠ της ανάλογης χώρας δεν πωλούνταν από τον εν λόγω παραγωγό-εξαγωγέα και ότι η Επιτροπή είχε χρησιμοποιήσει τους πλησιέστερους παρόμοιους τύπους προϊόντος που πωλούνταν από τους παραγωγούς της Ένωσης και είχε εφαρμόσει στους εν λόγω τύπους προϊόντος τους κατάλληλους συντελεστές με βάση το κόστος παραγωγής των παραγωγών της Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών.

- 69 Πέμπτον, πρέπει να θεωρηθεί προδήλως αβάσιμη η αιτίαση της Zhejiang σύμφωνα με την οποία το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στη σκέψη 127 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον παρέλειψε να διαπιστώσει ότι η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να εφαρμόσει το κριτήριο των «συνήθων εμπορικών πράξεων» προτού χρησιμοποιήσει τις τιμές πώλησης για τον καθορισμό του ντάμπινγκ βάσει του άρθρου 2 του κανονισμού 2016/1036.
- 70 Συναφώς, επισημαίνεται, αφενός, ότι ορθώς το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η απαιτούμενη από το άρθρο 2, παράγραφος 4, και από το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036 εξακρίβωση της αποδοτικότητας και της αντιπροσωπευτικότητας των πωλήσεων των παραγωγών της Ένωσης εφαρμόζεται στις πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος που προορίζονται για κατανάλωση στην εγχώρια αγορά της χώρας εξαγωγής, όταν αυτές χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας. Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο, ότι τούτο δεν ισχύει σε περίπτωση που η κανονική αξία για τα είδη αυτά προϊόντος που δεν πωλήθηκαν από τον Ινδό παραγωγό-εξαγωγέα κατασκευάστηκε σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφοι 3 και 7, του κανονισμού αυτού.
- 71 Έκτον, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει η αιτίαση της Zhejiang σχετικά με την άρνηση συνεργασίας του Ινδού παραγωγού-εξαγωγέα καθώς και με την παράλειψη της Επιτροπής να διενεργήσει επιτόπια επαλήθευση και να συναγάγει τις συνέπειες της αρνήσεως του εν λόγω παραγωγού-εξαγωγέα να συνεργαστεί.
- 72 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στις σκέψεις 135 έως 138 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αφενός, ότι η διεξαγωγή ερευνών σε τρίτες χώρες τελεί υπό την προϋπόθεση της συγκατάθεσης των οικείων επιχειρήσεων, την οποία, εν προκειμένω, δεν παρέσχε ο Ινδός παραγωγός-εξαγωγέας, και ότι η Zhejiang ενημερώθηκε για την εν λόγω άρνηση. Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 139 της εν λόγω αποφάσεως, ότι η επίκληση του άρθρου 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 2016/1036 έγινε εκπροθέσμως και ότι, εν πάση περιπτώσει, από τη διάταξη αυτή δεν μπορούσε να συναχθεί ότι η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να μη λάβει υπόψη τα στοιχεία που προσκόμισε ο Ινδός παραγωγός-εξαγωγέας.
- 73 Τούτου δοθέντος, η ως άνω συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου ουδόλως ενέχει πλάνη περί το δίκαιο. Συγκεκριμένα, αφενός, από το άρθρο 16, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036 προκύπτει ρητώς ότι η διεξαγωγή ερευνών εκ μέρους της Επιτροπής σε τρίτες χώρες τελεί υπό την προϋπόθεση της συγκατάθεσης των οικείων επιχειρήσεων. Αφετέρου, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Γενικό Δικαστήριο ότι κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το άρθρο 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 2016/1036 δεν ασκεί επιρροή, δεδομένου ότι από τη διάταξη αυτή δεν μπορεί να συναχθεί ότι η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να μη λάβει υπόψη τα στοιχεία που προσκόμισε ο Ινδός παραγωγός-εξαγωγέας λόγω της εκ μέρους του αρνήσεως συνεργασίας.
- 74 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτος και εν μέρει προδήλως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 75 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η Zhejiang υποστηρίζει, αφενός, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η νομιμότητα των πράξεων της Ένωσης που εκδόθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036 δεν μπορούσε να

- αμφισβητηθεί λαμβανομένου υπόψη του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ. Επικουρικώς, η Zhejiang φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036 συνιστά εξαίρεση από το άρθρο του 2, παράγραφοι 1 έως 6. Αφετέρου, η Zhejiang διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να αποφανθεί, στις σκέψεις 154 επ. της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, επί του επιχειρηματός της όσον αφορά τις ανακριβείς πληροφορίες που παρέσχε στην Επιτροπή ο Ινδός παραγωγός-εξαγωγέας, μολονότι εξέθεσε προσηκόντως το επιχείρημα αυτό στη σκέψη 150 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 76 Συναφώς, η Zhejiang προβάλλει ότι το τμήμα 15, στοιχεία α' και δ', του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ έπαυσε να ισχύει στις 11 Δεκεμβρίου 2016, οπότε η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας δεν υπόκειται στην εφαρμογή των κανόνων της «ανάλογης χώρας» από την ημερομηνία αυτή και στο εξής. Στην υπό κρίση υπόθεση, όμως, η ανακοίνωση περί κινήσεως της διαδικασίας της Επιτροπής τέθηκε σε ισχύ στις 12 Δεκεμβρίου 2016, χωρίς το θεσμικό αυτό όργανο να αποφανθεί επί των αποτελεσμάτων της λήξεως της προθεσμίας που προβλέπει το εν λόγω πρωτόκολλο. Η Zhejiang φρονεί ότι, από τη λήξη της προβλεπόμενης από το πρωτόκολλο προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ μεταβατικής περιόδου, η Ένωση οφείλει, κατά κανόνα, να χρησιμοποιεί το κόστος παραγωγής και τις τιμές της κινεζικής εγχώριας αγοράς προκειμένου να προσδιορίζει την κανονική αξία για τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς. Συνακόλουθα, κατά τη Zhejiang, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στη σκέψη 159 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον διαπίστωσε ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036 συνιστά την έκφραση της βουλήσεως του νομοθέτη της Ένωσης για υιοθέτηση, στον τομέα αυτόν, προσεγγίσεως η οποία προσιδιάζει στην έννομη τάξη της Ένωσης και τούτο ακόμη και μετά την προσχώρηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στον ΠΟΕ.
- 77 Όσον αφορά τον έλεγχο των πράξεων της Ένωσης υπό το πρίσμα του δικαίου του ΠΟΕ, η Zhejiang θεωρεί ότι η πρώτη εξαίρεση, η οποία προβλέπεται στην απόφαση της 7ης Μαΐου 1991, Nakajima κατά Συμβουλίου (C-69/89, EU:C:1991:186), και εκτίθεται στη σκέψη 157 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, πληρούται στην υπό κρίση υπόθεση. Συναφώς, η Zhejiang διατείνεται ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036 συνιστά εξαίρεση από τους βασικούς κανόνες για τον καθορισμό του ντάμπινγκ και ότι, μολονότι η διάταξη αυτή δεν παραπέμπει στο πρωτόκολλο προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ, πρέπει να ερμηνευθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ένωσης. Επιπλέον, η εν λόγω εξαίρεση δεν μπορεί να εφαρμοστεί στις εισαγωγές από την Κίνα μετά τη λήξη ισχύος του πρωτοκόλλου αυτού, οπότε, από την ημερομηνία λήξεως της ισχύος του εν λόγω πρωτοκόλλου, πρέπει να εφαρμόζονται στις εισαγωγές αυτές οι βασικοί κανόνες του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 6, του κανονισμού 2016/1036. Η Zhejiang καταλήγει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, στις σκέψεις 159 έως 162 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον έκρινε ότι η εν λόγω πρώτη εξαίρεση δεν είχε εφαρμογή εν προκειμένω.
- 78 Επικουρικώς, η Zhejiang υποστηρίζει ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036 συνιστά επιτρεπόμενη εξαίρεση από το άρθρο του 2, παράγραφοι 1 έως 6, και από τις αντίστοιχες διατάξεις του άρθρου 2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, η οποία επιτρέπεται ειδικώς λόγω της εφαρμογής του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ και μόνο στο μέτρο που το πρωτόκολλο αυτό εξακολουθεί να ισχύει. Επομένως, η Zhejiang εκτιμά ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036 συνιστά μια τρίτη εξαίρεση από την πάγια νομολογία κατά την οποία η Συμφωνία για την ίδρυση του ΠΟΕ καθώς και οι συμφωνίες που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα 1 έως 3 της συμφωνίας αυτής δεν περιλαμβάνονται, κατ' αρχήν, στους κανόνες βάσει των οποίων μπορεί να ελεγχθεί η νομιμότητα των πράξεων των

θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Η Zhejiang θεωρεί επίσης ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 22, στοιχείο α', του κανονισμού αυτού και το πρωτόκολλο, καθώς και τα άρθρα 2.1 και 2.2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ και το άρθρο VI της ΓΣΔΕ του 1994.

- 79 Η Zhejiang αντιτίθεται στο να προβεί το Δικαστήριο σε υποκατάσταση του σκεπτικού και φρονεί ότι η συλλογιστική της Επιτροπής ενέχει πλάνη περί το δίκαιο. Συναφώς, η Zhejiang διατείνεται ότι η Ένωση δεσμευόταν από τις διατάξεις της συμφωνίας αντιντάμπινγκ από πολλών ετών κατά την υποβολή, τον Σεπτέμβριο του 2018, της αιτήσεως επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος των επίμαχων μέτρων αντιντάμπινγκ. Η Zhejiang παραθέτει διάφορα παραδείγματα κινήσεως της διαδικασίας επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ κατόπιν αιτήσεων που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή μετά τις 11 Δεκεμβρίου 2016, στο πλαίσιο των οποίων το εν λόγω θεσμικό όργανο εξακολούθησε να εφαρμόζει το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036.
- 80 Επιπλέον, η Zhejiang προσθέτει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να απαντήσει στο επιχείρημά της σχετικά με την επιλογή της Ινδίας ως ανάλογης χώρας και με τις ανακρίβειες των πληροφοριών που παρέσχε ο Ινδός παραγωγός-εξαγωγέας, το οποίο συνοψίζεται στη σκέψη 151 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 81 Η Επιτροπή θεωρεί κατά κύριο λόγο ότι ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως είναι προδήλως αβάσιμος και εκτιμά, επικουρικώς, ότι, αν το Δικαστήριο κάνει δεκτό τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, θα πρέπει να προβεί σε υποκατάσταση του σκεπτικού στο μέτρο που η επιχειρηματολογία της Zhejiang δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να ευδοκιμήσει.
- 82 Συναφώς, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η επιχειρηματολογία της Zhejiang στηρίζεται σε εσφαλμένη παραδοχή όσον αφορά τη *ratione temporis* εφαρμογή των σχετικών κανόνων του ΠΟΕ. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι κάθε κανόνας του ΠΟΕ που έπεται της διακοπής της εφαρμογής του τμήματος 15, στοιχείο α', σημείο ii, του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ έχει εφαρμογή μόνο στις έρευνες που στηρίζονται σε καταγγελίες που υποβλήθηκαν μετά τις 11 Δεκεμβρίου 2016, ημερομηνία λήξεως της ισχύος της. Πλην όμως, η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία επανεξετάσεως ενόψει της λήξης ισχύος των επίμαχων μέτρων αντιντάμπινγκ στις 10 Δεκεμβρίου 2016, βάσει αιτήσεως κατατεθείσας στις 8 Σεπτεμβρίου 2011. Συναφώς, από το άρθρο 18.3 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ προκύπτει σαφώς ότι ο χρόνος που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό του εφαρμοστέου δασμού είναι ο χρόνος παραλαβής της αιτήσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 83 Όσον αφορά τη Συμφωνία για την ίδρυση του ΠΟΕ καθώς και τις συμφωνίες που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα 1 έως 3 της συμφωνίας αυτής, κατά πάγια νομολογία, λόγω της φύσεως και της οικονομίας τους, οι συμφωνίες αυτές δεν περιλαμβάνονται, κατ' αρχήν, στους κανόνες βάσει των οποίων το Δικαστήριο ελέγχει τη νομιμότητα των πράξεων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης (απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, *Rotho Blaas*, C-207/17, EU:C:2018:840, σκέψη 44 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 84 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει ιδίως τονίσει ότι, αν γινόταν δεκτό ότι η εξασφάλιση της συμφωνίας του δικαίου της Ένωσης με τους κανόνες του ΠΟΕ απόκειται απευθείας στον δικαστή της Ένωσης, τα νομοθετικά ή εκτελεστικά όργανα της Ένωσης δεν θα είχαν το περιθώριο χειρισμών το οποίο διαθέτουν τα ανάλογα όργανα των εμπορικών εταίρων της Ένωσης. Δεν αμφισβητείται, πράγματι, ότι ορισμένα συμβαλλόμενα μέρη, και μεταξύ αυτών οι σημαντικότεροι από εμπορικής

- απόψεως εταίροι της Ένωσης, συνήγαγαν ακριβώς, υπό το φως του αντικειμένου και του σκοπού των συμφωνιών που διαλαμβάνονται στην προηγούμενη σκέψη, το συμπέρασμα ότι οι συμφωνίες αυτές δεν περιλαμβάνονται στους κανόνες με γνώμονα τους οποίους τα δικαστικά τους όργανα ελέγχουν τη νομιμότητα των κανόνων του εσωτερικού τους δικαίου. Μια τέτοια έλλειψη αμοιβαιότητας, αν γινόταν δεκτή, θα εγκυμονούσε τον κίνδυνο να υπάρξει ανισορροπία στην εφαρμογή των κανόνων του ΠΟΕ (απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, σκέψη 45 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 85 Μόνο σε δύο εξαιρετικές περιπτώσεις, οι οποίες απορρέουν από τη βούληση του νομοθέτη της Ένωσης να περιορίσει ο ίδιος τη διακριτική ευχέρειά του κατά την εφαρμογή των κανόνων του ΠΟΕ, το Δικαστήριο έχει δεχθεί ότι απόκειται στον δικαστή της Ένωσης, εφόσον απαιτείται, να ελέγξει τη νομιμότητα πράξεως της Ένωσης και των πράξεων που εκδίδονται για την εφαρμογή της υπό το πρίσμα των συμφωνιών ΠΟΕ ή μιας αποφάσεως του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου του ΠΟΕ με την οποία διαπιστώνεται η μη τήρηση των συμφωνιών αυτών (απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, σκέψη 47 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 86 Πρόκειται, πρώτον, για την περίπτωση κατά την οποία βούληση της Ένωσης ήταν η εκπλήρωση μιας ειδικής υποχρεώσεως αναληφθείσας στο πλαίσιο των συμφωνιών που διαλαμβάνονται στη σκέψη 83 της παρούσας αποφάσεως και, δεύτερον, για την περίπτωση που η επίμαχη πράξη της Ένωσης ρητώς παραπέμπει σε συγκεκριμένες διατάξεις των συμφωνιών αυτών (απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 87 Επομένως, με γνώμονα τα ως άνω κριτήρια πρέπει να καθορισθεί, εν προκειμένω, αν το κύρος του άρθρου 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036 μπορεί να εξεταστεί υπό το πρίσμα του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ.
- 88 Όσον αφορά το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036, σχετικά με τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας των εισαγωγών από χώρα μέλος του ΠΟΕ που δεν διαθέτει οικονομία αγοράς, υπενθυμίζεται, πρώτον, ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η διάταξη αυτή συνιστά την έκφραση της βουλήσεως του νομοθέτη της Ένωσης για υιοθέτηση, στον τομέα αυτόν, προσεγγίσεως η οποία προσιδιάζει στην έννομη τάξη της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, Επιτροπή κατά Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, σκέψεις 47 και 48).
- 89 Η εν λόγω διαπίστωση δεν αναιρείται περαιτέρω από το γεγονός ότι η αιτιολογική σκέψη 3 του κανονισμού 2016/1036 προβλέπει ότι θα πρέπει να ενσωματωθούν «κατά το δυνατόν» οι κανόνες της συμφωνίας αντιντάμπινγκ στο δίκαιο της Ένωσης. Συγκεκριμένα, η έκφραση αυτή πρέπει να εκληφθεί υπό την έννοια ότι, ακόμη και αν η βούληση του νομοθέτη της Ένωσης ήταν να ληφθούν υπόψη οι κανόνες της συμφωνίας αντιντάμπινγκ κατά τη θέσπιση του εν λόγω κανονισμού, εντούτοις δεν αποτελεί έκφραση της προθέσεως μεταφοράς εκάστου των κανόνων αυτών στον εν λόγω κανονισμό. Το συμπέρασμα ότι αντικείμενο του άρθρου 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036 είναι η εκπλήρωση ειδικών υποχρεώσεων τις οποίες επάγεται το άρθρο 2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ δεν μπορεί, επομένως, σε καμία περίπτωση, να στηριχθεί μεμονωμένως στο γράμμα της αιτιολογικής αυτής σκέψεως (πρβλ. απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, Επιτροπή κατά Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, σκέψη 52).
- 90 Δεύτερον, από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036 προκύπτει ότι το άρθρο αυτό δεν παραπέμπει ρητώς σε συγκεκριμένες διατάξεις του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ.

- 91 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον διαπίστωσε, στις σκέψεις 156 έως 162 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν μπορούσε να γίνει επίκληση του πρωτοκόλλου αυτού προκειμένου να αμφισβητηθεί το κύρος του εκτελεστικού κανονισμού 2018/330.
- 92 Περαιτέρω, όσον αφορά την επιχειρηματολογία της Zhejiang κατά την οποία το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να απαντήσει, στη σκέψη 154 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στο επιχείρημα της Zhejiang σχετικά με την επιλογή της Ινδίας ως ανάλογης χώρας και με τις ανακρίβειες των πληροφοριών που παρέσχε ο Ινδός παραγωγός-εξαγωγέας, αρκεί να επισημανθεί συναφώς ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει το Γενικό Δικαστήριο δεν του επιβάλλει να παραθέτει σκεπτικό το οποίο να ακολουθεί αναλυτικά και έναν προς έναν όλους τους λόγους που προβάλλουν οι διάδικοι και, επομένως, η αιτιολογία του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να συνάγεται εμμέσως, υπό την προϋπόθεση ότι παρέχει στους μεν ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους το Γενικό Δικαστήριο δεν δέχθηκε τα επιχειρήματά τους, στο δε Δικαστήριο επαρκή στοιχεία για την άσκηση του εκ μέρους του ελέγχου (απόφαση της 26ης Μαρτίου 2020, Larko κατά Επιτροπής, C-244/18 P, EU:C:2020:238, σκέψη 43 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 93 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε την επιχειρηματολογία αυτή καθώς και το δεύτερο και το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως στις σκέψεις 163 έως 182 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Αφού διαπίστωσε, στη σκέψη 181 της αποφάσεως αυτής, ότι από την αιτιολογία της σκέψεως 170 προέκυπτε κατά τρόπο σαφή και μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση η συλλογιστική της Επιτροπής, επιτρέποντας έτσι στη Zhejiang να προασπίσει τα δικαιώματά της και στον δικαστή της Ένωσης να ασκήσει τον έλεγχό του, πρέπει να θεωρηθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει ο δικαστής της Ένωσης.
- 94 Επομένως, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 95 Η Zhejiang υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στις σκέψεις 195, 196, 202, 203, 205, 206, 208, 209 και 211 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 2, παράγραφοι 10 και 11, και το άρθρο 11, παράγραφος 9, του κανονισμού 2016/1036.
- 96 Συναφώς, η Zhejiang διατείνεται ότι το άρθρο 2 του κανονισμού 2016/1036 στηρίζεται στην αρχή της δίκαιης συγκρίσεως μεταξύ της κανονικής αξίας και των τιμών εξαγωγής. Προς τούτο, η Zhejiang θεωρεί ότι, αφενός, δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 10, του κανονισμού αυτού, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη διαφορές των παραγόντων για τους οποίους προβάλλεται ο ισχυρισμός και αποδεικνύεται ότι επηρεάζουν τις τιμές και, κατ' επέκταση, τη συγκρισιμότητα των τιμών. Αφετέρου, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 9, του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή υποχρεούται να εφαρμόζει, για όλες τις επανεξετάσεις, υπό τον όρο ότι δεν έχει επέλθει μεταβολή των συνθηκών, την ίδια μέθοδο που έχει εφαρμοσθεί και για την έρευνα που οδήγησε στην επιβολή του δασμού αντιντάμπινγκ. Κατά τη Zhejiang, η υποχρέωση αυτή υπόκειται, δυνάμει του άρθρου 2 του κανονισμού 2016/1036, στην υποχρέωση διασφάλισης δίκαιης συγκρίσεως μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής.

- 97 Η Zhejiang προβάλλει ότι η Επιτροπή επικαλέστηκε το άρθρο 11, παράγραφος 9, του κανονισμού 2016/1036 για να απορρίψει την αίτησή της για τροποποίηση της δομής των ΑΕΠ, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η μεταβολή των συνθηκών που επήλθε μετά την αρχική έρευνα, και ότι επέστησε την προσοχή της Επιτροπής στον εσφαλμένο καθορισμό των αλφαριθμητικών στοιχείων των ΑΕΠ σε πρώιμο στάδιο της διαδικασίας. Πλην όμως, οι ΑΕΠ που δέχθηκε η Επιτροπή οδήγησαν σε παραμόρφωση των συγκρίσεων των τιμών και σε εσφαλμένο θετικό συμπέρασμα ως προς την ύπαρξη ντάμπινγκ, στο μέτρο που δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι η Επιτροπή προέβη σε μη δίκαιη σύγκριση μεταξύ των σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξειδωτο χάλυβα που προορίζονται για στρατιωτική ή πυρηνική χρήση και των εξαγωγών από τη Zhejiang σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξειδωτο χάλυβα που προορίζονται για συνήθη εμπορική χρήση.
- 98 Συνακόλουθα, η Zhejiang υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε, στη σκέψη 205 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι συγκρίσιμες εγχώριες πωλήσεις της Ινδίας δεν περιελάμβαναν ειδικές ποιότητες χάλυβα που χρησιμοποιούνται συνήθως για ειδικά στρατιωτικά ή πυρηνικά προϊόντα, ενώ οι Ινδοί παραγωγοί καθώς και οι παραγωγοί των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ένωσης που συμπλήρωσαν τα ερωτηματολόγια κατά τη διαδικασία επανεξέτασης παραδέχθηκαν ότι παράγουν σωλήνες κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξειδωτο χάλυβα που προορίζονται για στρατιωτική ή πυρηνική χρήση από συνήθεις ποιότητες χάλυβα. Επιπλέον, η Zhejiang διατείνεται ότι προσκόμισε ένορκη βεβαίωση πραγματογνώμονα ο οποίος, αντιθέτως προς ό,τι διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 208 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, επιβεβαίωσε με επαρκή ακρίβεια ότι ο χάλυβας συνήθους ποιότητας μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξειδωτο χάλυβα που προορίζονται για πυρηνική χρήση, ενώ η τιμή πώλησης και το κόστος των πυρηνικών προϊόντων είναι πολύ υψηλότερα από τις τιμές πώλησης και το κόστος των συνήθων προϊόντων.
- 99 Η Zhejiang θεωρεί, αφενός, ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να καταλήξει στο συμπέρασμα, βάσει των επισφαλών πληροφοριών που προέρχονταν από τον Ινδό παραγωγό-εξαγωγέα, ότι ο εν λόγω παραγωγός-εξαγωγέας δεν παρήγε σωλήνες κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξειδωτο χάλυβα που προορίζονταν για πυρηνική ή στρατιωτική χρήση από συνήθεις ποιότητες χάλυβα, ενώ ένα φυλλάδιο αυτού του παραγωγού-εξαγωγέα δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να μπορεί να κατασκευάζει τέτοια προϊόντα. Αφετέρου, η Zhejiang υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να επιβάλει σε αυτήν να φέρει το βάρος αποδείξεως μιας τέτοιας πιθανότητας. Επιπλέον, η Zhejiang φρονεί ότι, στη σκέψη 207 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα τα επιχειρήματά της καθόσον δεν αφορούσαν την τιμή των προϊόντων, αλλά το υψηλότερο κόστος παραγωγής που έλαβε υπόψη η Επιτροπή κατά τον καθορισμό των συντελεστών που χρησιμοποιήθηκαν για την προσαρμογή της κανονικής αξίας εν προκειμένω.
- 100 Περαιτέρω, η Zhejiang φρονεί ότι η εσφαλμένη επιλογή της δομής των ΑΕΠ είχε ως αποτέλεσμα να μην είναι πλέον δυνατή η προσαρμογή που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο ια', του κανονισμού 2016/1036. Αντίθετα προς ό,τι διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 195 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η Zhejiang φρονεί ότι απέδειξε ότι σημαντικές διαφορές όσον αφορά το κόστος παραγωγής αντανakλώνται στις τιμές πώλησης των προϊόντων, οπότε ήταν αναγκαία η προσαρμογή. Συνακόλουθα, η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη τη μεταβολή των συνθηκών κατά τη διαδικασία επανεξέτασης, οπότε, παραλείποντας να διαπιστώσει μια τέτοια παράλειψη, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε τόσο τη νομολογία των ειδικών ομάδων και του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου του ΠΟΕ όσο και την απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials κατά Συμβουλίου

(C-15/12 P, EU:C:2013:572), σύμφωνα με την οποία, αν, κατά το στάδιο της επανεξετάσεως, η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε κατά την αρχική έρευνα δεν είναι σύμφωνη προς το άρθρο 2 του κανονισμού 2016/1036, η Επιτροπή υποχρεούται να μην εφαρμόσει πλέον τη μέθοδο αυτή.

101 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο του τρίτου λόγου αναιρέσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

102 Καταρχάς, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η επιχειρηματολογία της Zhejiang κατά την οποία το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εφαρμόζοντας εσφαλμένα το άρθρο 2, παράγραφοι 10 και 11, και το άρθρο 11, παράγραφος 9, του κανονισμού 2016/1036.

103 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το γράμμα του άρθρου 11, παράγραφος 9, του κανονισμού 2016/1036, για όλες τις επανεξετάσεις, η Επιτροπή εφαρμόζει, υπό τον όρο ότι δεν έχει επέλθει μεταβολή των συνθηκών, την ίδια μέθοδο που έχει εφαρμοσθεί και για την αρχική έρευνα που οδήγησε στην επιβολή του δασμού, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του άρθρου 2 του ίδιου κανονισμού.

104 Ωσαύτως, η εξαίρεση που επιτρέπει στα θεσμικά όργανα της Ένωσης να εφαρμόζουν, κατά τη διαδικασία επανεξετάσεως που διεξάγεται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036, μέθοδο διαφορετική από εκείνη που χρησιμοποιήθηκε κατά την αρχική έρευνα όταν οι συνθήκες έχουν μεταβληθεί πρέπει αναγκαστικά να ερμηνεύεται στενά, καθόσον στις παρεκκλίσεις ή εξαιρέσεις από έναν γενικό κανόνα προσήκει συσταλτική ερμηνεία (απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials κατά Συμβουλίου, C-15/12 P, EU:C:2013:572, σκέψη 17 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

105 Στη σκέψη 202 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι, στο μέτρο που οι περιστάσεις δεν είχαν μεταβληθεί, η Επιτροπή χρησιμοποίησε την ίδια μέθοδο με εκείνη που χρησιμοποιήθηκε στο πλαίσιο της έρευνας που οδήγησε στην επιβολή του δασμού αντιντάμπινγκ, όπως απαιτεί το άρθρο 11, παράγραφος 9, του κανονισμού 2016/1036.

106 Μολονότι εναπόκειται, βεβαίως, στα θεσμικά όργανα της Ένωσης να αποδείξουν ότι οι συνθήκες έχουν μεταβληθεί προκειμένου να εφαρμόσουν μέθοδο διαφορετική από εκείνη που χρησιμοποιήθηκε κατά την αρχική εξέταση (απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials κατά Συμβουλίου, C-15/12 P, EU:C:2013:572, σκέψη 18), γεγονός παραμένει ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή ούτε προέβαλε μεταβολή των συνθηκών ούτε εφαρμόσε διαφορετική μέθοδο.

107 Εν συνεχεία, πρέπει επίσης να απορριφθεί η επιχειρηματολογία της Zhejiang κατά την οποία το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά καθόσον διαπίστωσε, αφενός, ότι η Zhejiang δεν απέδειξε ότι στις τιμές των σωλήνων κάθε είδους που κατασκευάζονται με θερμή διάτρηση ή με θερμή εξώθηση είχαν ληφθεί υπόψη οι σημαντικές διαφορές όσον αφορά το κόστος παραγωγής και, αφετέρου, ότι οι συγκρίσιμες εγχώριες πωλήσεις της Ινδίας δεν περιλάμβαναν ειδικές ποιότητες χάλυβα που χρησιμοποιούνται συνήθως για ειδικά στρατιωτικά ή πυρηνικά προϊόντα.

108 Πράγματι, από τα στοιχεία της δικογραφίας δεν προκύπτει προδήλως παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, όπως απαιτεί η νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 66 της παρούσας αποφάσεως. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 205 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αφενός, αιτιολόγησε την απόρριψη των ισχυρισμών της Zhejiang σχετικά με τη

φερόμενη παραγωγή από τον Ινδό παραγωγό-εξαγωγέα προϊόντων για πυρηνική ή στρατιωτική χρήση από ειδικές ποιότητες χάλυβα, εκτιμώντας ότι η αναφορά σε φυλλάδιο αυτού το οποίο μνημονεύει, γενικώς, τον πυρηνικό και τον στρατιωτικό τομέα δεν αρκεί για να συναχθεί το συμπέρασμα ότι πράγματι παράγει τέτοια προϊόντα. Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι οι αναφορές στους παραγωγούς της Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών δεν ήταν ικανές να στηρίξουν τους ισχυρισμούς της Zhejiang σχετικά με την παραγωγή τέτοιων προϊόντων στην Ινδία.

- 109 Η αναφορά του Γενικού Δικαστηρίου, στη σκέψη 207 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στις «τιμές» αντί του «κόστους» των παραγωγών των Ηνωμένων Πολιτειών δεν αναιρεί τις διαπιστώσεις που παρατίθενται στις σκέψεις 205 και 206 της αποφάσεως αυτής και, ως εκ τούτου, δεν ασκεί επιρροή.
- 110 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο συμπέρανε, στη σκέψη 208 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, χωρίς να αποφανθεί επί του παραδεκτού της ένορκης βεβαιώσεως πραγματογνώμονα που προσκόμισε η Zhejiang σε όψιμο στάδιο της διαδικασίας, ότι η εν λόγω βεβαίωση, διατυπωμένη με γενικούς όρους, δεν ήταν ικανή να θέσει υπό αμφισβήτηση τις διαπιστώσεις του σχετικά με τα χαρακτηριστικά των ΑΕΠ.
- 111 Τρίτον και τελευταίο, όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι το Γενικό Δικαστήριο δήθεν δεν έλαβε υπόψη τις σημαντικές διαφορές όσον αφορά το κόστος παραγωγής που αντικατοπτρίζονταν στις τιμές πώλησης των διαφόρων τύπων των επίμαχων προϊόντων, από τη σκέψη 195 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, αρχικώς, ότι οι μέθοδοι παραγωγής που χρησιμοποιούνταν για κάθε τύπο προϊόντος δεν ήταν, κατ' αρχήν, λυσιτελείς, δεδομένου ότι το σημείο σύγκρισεως είναι ο τύπος του τελικού προϊόντος, ανεξαρτήτως των μεθόδων παραγωγής που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή του.
- 112 Στη συνέχεια, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε ότι η Zhejiang ούτε είχε υποστηρίξει ούτε είχε αποδείξει ενώπιόν του ότι οι προβαλλόμενες διαφορές στις μεθόδους παραγωγής είχαν αντίκτυπο στην ταυτότητα ή στην ομοιότητα των τύπων των υπό εξέταση προϊόντων.
- 113 Επομένως, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως εν μέρει προδήλως अपαράδεκτος και εν μέρει προδήλως αβάσιμος.

Επί του τετάρτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 114 Η Zhejiang προβάλλει ότι, στις σκέψεις 230 έως 232, 234, 236, 239, 241 και 245 έως 251 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά, καθόσον παρέλειψε να διαπιστώσει ότι η μεθοδολογία την οποία υιοθέτησε η Επιτροπή για τον προσδιορισμό των συντελεστών που εφαρμόστηκαν στην κανονική αξία των σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα για τους οποίους δεν υπήρχε άμεση αντιστοιχία με τους εξαγόμενους ΑΕΠ ήταν εσφαλμένη και δεν εξασφάλιζε δίκαιη κανονική αξία για τη Zhejiang δυνάμει του άρθρου 2 του κανονισμού 2016/1036.

- 115 Πρώτον, η Zhejiang θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη, στις σκέψεις 230 έως 232 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το άρθρο 2, παράγραφοι 10 και 11, και το άρθρο 20, παράγραφοι 2 και 4, του κανονισμού 2016/1036 απορρίπτοντας με συνοπτικό τρόπο τα επιχειρήματά της σχετικά με ουσιώδεις ανεπάρκειες ως προς τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή πραγματοποίησε τους υπολογισμούς του περιθωρίου ντάμπινγκ για την πλειονότητα των προϊόντων της Zhejiang που εξήχθησαν στην Ένωση και τα οποία δεν ήταν άμεσα συγκρίσιμα με τους σωλήνες κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα που πωλούνταν από τον Ινδό παραγωγό-εξαγωγέα στην εγχώρια ινδική αγορά.
- 116 Δεύτερον, η Zhejiang φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά διαπιστώνοντας, στη σκέψη 234 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή είχε χρησιμοποιήσει πληροφορίες «επικουρικά» όσον αφορά τους σωλήνες κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα του τύπου «[σ]ωλήνες κάθε είδους των τύπων που χρησιμοποιούνται για την εξαγωγή πετρελαίου ή αερίου», για τους οποίους οι πωλήσεις των παραγωγών της Ένωσης αποτέλεσαν τη βάση για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας. Κατά τη Zhejiang, αφενός, η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να χρησιμοποιήσει το κριτήριο των «συνήθων εμπορικών πράξεων». Αφετέρου, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι είχε χρησιμοποιήσει για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας των προϊόντων αυτών τα στοιχεία που παρείχαν οι παραγωγοί της Ένωσης, χωρίς να χρησιμοποιήσει τον όρο «επικουρικά», οπότε η Zhejiang θεωρεί ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε την τιμή πώλησης συγκεκριμένου ΑΕΠ εντός της Ένωσης. Ωστόσο, κατά τη Zhejiang, η Επιτροπή δέχθηκε ότι είχε κατασκευάσει την κανονική αξία του εν λόγω ΑΕΠ χωρίς, ωστόσο, να εξηγήσει πώς ενήργησε. Η Zhejiang θεωρεί, αφενός, ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036 προβλέπει ιεραρχία των μεθόδων προσδιορισμού της κανονικής αξίας και δεν επιτρέπει τη χρησιμοποίηση πληροφοριών «επικουρικά». Αφετέρου, η Zhejiang εκτιμά ότι οι όροι αυτοί, οι οποίοι είναι υπέρ το δέον γενικοί, παρέχουν στην Επιτροπή τη δυνατότητα να παρεκκλίνει από τις διάφορες δυνατότητες τις οποίες προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036 και οι οποίες αναφέρονται συλλήβδην στην κανονική αξία, συμπεριλαμβανομένης της κατασκευασμένης κανονικής αξίας, και όχι σε αόριστα στοιχεία των τιμών πώλησης εντός της Ένωσης.
- 117 Τρίτον, η Zhejiang θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 236 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά σχετικά με την εφαρμογή των συντελεστών των παραγωγών της Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών στις τιμές πώλησης του Ινδού παραγωγού-εξαγωγέα. Συνακόλουθα, η Zhejiang υποστηρίζει ότι προσκόμισε στην Επιτροπή διάφορα αποδεικτικά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένης μιας ένορκης βεβαιώσεως, από τα οποία αποδεικνύεται ότι το κόστος παραγωγής των σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα που προορίζονται για πυρηνική ή στρατιωτική χρήση είναι πολύ υψηλότερο από το κόστος παραγωγής των σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα που προορίζονται για συνήθη χρήση. Επομένως, η Zhejiang καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά διαπιστώνοντας, στη σκέψη 239 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η ίδια περιορίστηκε σε απλές ατεκμηρίωτες δηλώσεις, επισημαίνοντας ότι οι σωλήνες κάθε είδους που προορίζονται για πυρηνική ή στρατιωτική χρήση συνεπάγονται πολύ υψηλότερο κόστος παραγωγής απ' ό,τι οι σωλήνες κάθε είδους χωρίς συγκόλληση ανοξείδωτου χάλυβα που προορίζονται για συνήθη εμπορική χρήση.
- 118 Τέταρτον, η Zhejiang ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά διαπιστώνοντας, στη σκέψη 241 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή διέθετε δύο δυνατότητες για τον προσδιορισμό των εφαρμοστέων συντελεστών και

αποφάσισε, ασκώντας την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως της οποίας απολαύει, να μη χρησιμοποιήσει την εναλλακτική μέθοδο που είχε προτείνει η αναιρεσείουσα. Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο άντλησε εσφαλμένα συμπεράσματα στις σκέψεις 245 έως 251 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Κατά τη Zhejiang, η χρησιμοποίηση των καταλόγων κόστους και συνήθων τιμοκαταλόγων του κλάδου παραγωγής της Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών ήταν η μόνη διαθέσιμη στην Επιτροπή επιλογή προκειμένου να προσδιορίσει τους συντελεστές που δεν θα διογκώνονταν από το υψηλότερο κόστος παραγωγής, στις Ηνωμένες Πολιτείες και στην Ένωση, των σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα που προορίζονται για στρατιωτική ή πυρηνική χρήση. Αφού υπενθύμισε τα διάφορα στοιχεία που επηρεάζουν το κόστος ενός ΑΕΠ, η Zhejiang υποστηρίζει ότι η Επιτροπή διόγκωσε αυθαίρετα και εσφαλμένα τους σχετικούς με την ποιότητα του χάλυβα και το τελείωμα συντελεστές, ενώ οι συντελεστές που αυτή χρησιμοποίησε αναφέρονται επίσης στις διαφορές μεταξύ των ΑΕΠ όσον αφορά την εξωτερική διάμετρο, το πάχος τοιχώματος και πολλά άλλα στοιχεία των ΑΕΠ, τα οποία δεν αποκλείστηκαν από την Επιτροπή κατά τον καθορισμό της διαφοράς κόστους για την ποιότητα του χάλυβα και την ποιότητα του τελειώματος. Η Zhejiang προτείνει την ορθή μεθοδολογία που επιτρέπει τη διαπίστωση του αρνητικού ντάμπινγκ και επισημαίνει ότι η εσφαλμένη μεθοδολογία την οποία εφάρμοσε η Επιτροπή για τον προσδιορισμό των συντελεστών είχε αντίκτυπο τουλάχιστον στα δύο τρίτα των συνολικών εξαγωγών της.

119 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο του τετάρτου λόγου αναιρέσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

120 Πρώτον, επισημαίνεται ότι από τις σκέψεις 230 και 231 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τα επιχειρήματα της Zhejiang που αποσκοπούσαν στο να αποδειχθεί ο εσφαλμένος υπολογισμός του περιθωρίου ντάμπινγκ για την πλειονότητα των εξαγωγών της προς την Ένωση λόγω του ότι, κατά την άποψή του, οι εξαγωγές αυτές δεν ήταν άμεσα συγκρίσιμες με τους σωλήνες κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα που πωλούνταν από τον Ινδό παραγωγό-εξαγωγέα στην εγχώρια αγορά του στην Ινδία.

121 Στο μέτρο που τα επιχειρήματα αυτά στηρίζονταν, κατ' ουσίαν, στην ίδια συλλογιστική με αυτή που προβλήθηκε προς στήριξη του λόγου ακυρώσεως με τον οποίο η Zhejiang προέβαλε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνάς της, πρέπει να θεωρηθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο τα απέρριψε χωρίς να υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο.

122 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι η Zhejiang ερμηνεύει εσφαλμένα τη σκέψη 234 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

123 Συγκεκριμένα, με τη σκέψη αυτή, το Γενικό Δικαστήριο, απαντώντας στο επιχείρημα της Zhejiang κατά το οποίο ως «ανάλογη χώρα» μπορούσε να χρησιμοποιηθεί η Ένωση, διαπίστωσε ότι η Επιτροπή είχε επιλέξει την Ινδία ως ανάλογη χώρα και ότι «οι πωλήσεις των παραγωγών της Ένωσης για τους δύο ΑΕΠ τους οποίους αφορά η [Zhejiang] [είχαν] χρησιμοποιη[ηθεί] μόνον επικουρικά». Με τη διατύπωση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο απλώς τόνισε το γεγονός ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε στα στοιχεία των παραγωγών της Ένωσης μόνο για τους ΑΕΠ για τους οποίους δεν υπήρχαν παρόμοιοι ΑΕΠ πωλούμενοι από τον Ινδό παραγωγό-εξαγωγέα.

124 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα της Zhejiang σχετικά με την εφαρμογή του κριτηρίου των «συνήθων εμπορικών πράξεων», επισημαίνεται ότι η Zhejiang δεν διευκρίνισε, συναφώς, τις σκέψεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως που ενέχουν πλάνη περί το δίκαιο, οπότε το επιχείρημα αυτό είναι απαράδεκτο κατ' αναίρεση.

- 125 Εν πάση περιπτώσει, το εν λόγω επιχείρημα είναι αβάσιμο, καθόσον το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του κανονισμού 2016/1036 δεν αναφέρεται στο κριτήριο των «συνήθων εμπορικών πράξεων».
- 126 Τέταρτον, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της Zhejiang κατά το οποίο το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά στη σκέψη 236 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον διαπίστωσε ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε τις προσαρμοσμένες τιμές του Ινδού παραγωγού-εξαγωγέα για τις εξαγωγές των σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα της Zhejiang του τύπου «[σ]ωλήνες κάθε είδους των τύπων που χρησιμοποιούνται για την εξαγωγή πετρελαίου ή αερίου».
- 127 Συγκεκριμένα, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται η Zhejiang, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη αυτή, αφενός, ότι οι συντελεστές προσδιορίστηκαν με βάση το κόστος παραγωγής των παραγωγών των Ηνωμένων Πολιτειών ή της Ένωσης και εφαρμόστηκαν στις τιμές πώλησης του Ινδού παραγωγού-εξαγωγέα.
- 128 Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το επιχείρημα της Zhejiang κατά το οποίο το περιθώριο ντάμπινγκ του μεγαλύτερου μέρους των προϊόντων που αυτή εξήγαγε προκύπτει από στοιχεία προερχόμενα από τις Ηνωμένες Πολιτείες ή την Ένωση. Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, συναφώς, ότι ο προσδιορισμός της κανονικής αξίας για το μεγαλύτερο μέρος των προϊόντων της Zhejiang που εξήχθησαν στην Ένωση στηριζόταν στα στοιχεία που παρέσχε ο Ινδός παραγωγός-εξαγωγέας και ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε συντελεστές που υπολογίστηκαν με βάση το κόστος παραγωγής των παραγωγών της Ένωσης ή των Ηνωμένων Πολιτειών, προκειμένου να προσαρμόσει την κανονική αξία του πλησιέστερου παρόμοιου τύπου προϊόντος του Ινδού παραγωγού-εξαγωγέα, δεν μπορούσε να κλονίσει τη διαπίστωση αυτή.
- 129 Πέμπτον, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 56 της παρούσας αποφάσεως, το επιχείρημα της Zhejiang που βάλλει κατά της σκέψεως 239 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο κατ' αναίρεση.
- 130 Συγκεκριμένα, στο μέτρο που η Zhejiang αμφισβητεί τη διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία τα επιχειρήματά της, με τα οποία σκοπεύει να αποδειχθεί ότι οι σωλήνες κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα που προορίζονται για πυρηνική ή στρατιωτική χρήση, ακόμη και αν κατασκευάστηκαν από συνήθη χάλυβα, συνεπάγονται πολύ υψηλότερο κόστος παραγωγής απ' ό,τι η ίδια η κατασκευή σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα που προορίζονται για εμπορική χρήση, δεν ήταν τεκμηριωμένα, όπως και η διαπίστωση ότι η παραπομπή σε περισσότερα του ενός παραρτήματα δεν παρέσχε στο Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να προσδιορίσει με ακρίβεια τους λόγους ακυρώσεως και τα επιχειρήματα που προέβαλε η Zhejiang, χωρίς ωστόσο να αποδείξει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, πρέπει να θεωρηθεί ότι η Zhejiang αποσκοπεί, κατ' ουσίαν, στο να υποκαταστήσει το Δικαστήριο με τη δική του εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων εκείνη του Γενικού Δικαστηρίου.
- 131 Έκτον, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο το επιχείρημα της Zhejiang ότι η χρησιμοποίηση καταλόγων κόστους και συνήθων τιμοκαταλόγων του κλάδου παραγωγής της Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών ήταν η μόνη διαθέσιμη στην Επιτροπή επιλογή για τον ορθό προσδιορισμό των εφαρμοστέων συντελεστών.

- 132 Συναφώς, στις σκέψεις 241 και 242 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη, ότι ο εύλογος χαρακτήρας της προσαρμογής και ο δίκαιος χαρακτήρας της συγκρίσεως στην οποία κατέληξε η στηριζόμενη στην εκτίμηση αυτή προσαρμογή δεν μπορούν να εκτιμηθούν με γνώμονα την ύπαρξη ή μη καταλληλότερων εναλλακτικών μεθόδων. Έτσι, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε, εξηγώντας τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή δεν δέχθηκε τις εναλλακτικές μεθόδους, ότι η Zhejiang δεν είχε αποδείξει οποιαδήποτε έλλειψη νομιμότητας της μεθόδου που χρησιμοποίησε η Επιτροπή.
- 133 Έβδομον και τελευταίο, η εκ μέρους της Zhejiang αμφισβήτηση των σκέψεων 245 έως 251 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως πρέπει, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 56 της παρούσας αποφάσεως, να απορριφθεί ως απαράδεκτη κατ' αναίρεση, στο μέτρο που με αυτή ζητείται, κατ' ουσίαν, να υποκαταστήσει το Δικαστήριο με τη δική του εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων εκείνη του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς να αποδεικνύεται πλάνη περί το δίκαιο ή παραμόρφωση.
- 134 Ως εκ τούτου, ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πέμπτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 135 Η Zhejiang διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στις σκέψεις 268 και 269 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον περιέλαβε, στα συμπεράσματά του επί των επιπτώσεων στην Ένωση της υποτιμολόγησης των σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα της Zhejiang, τις τιμές των παραγωγών της Ένωσης για τους σωλήνες κάθε είδους που προορίζονται για στρατιωτική ή πυρηνική χρήση, καθώς και τις τιμές των σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα της Zhejiang που χρησιμοποιούνται στις τελωνειακές διαδικασίες τελειοποίησης προς επανεξαγωγή, κατά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 2, 3, 5 και 6, και του άρθρου 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036.
- 136 Συναφώς, η Zhejiang υποστηρίζει ότι, κατά τη διαδικασία επανεξέτασης, οι εισαγωγές στην Ένωση σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής Κίνας μειώθηκαν σε σχέση με τις εισαγωγές από την Ινδία. Συνακόλουθα, η Zhejiang επικαλέστηκε το γεγονός ότι οι τιμές των σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα της Zhejiang ήταν χαμηλότερες από τις τιμές των ινδικών εξαγωγών σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα προς την Ένωση κατά την ίδια περίοδο. Υπενθυμίζοντας τα στατιστικά στοιχεία που υποδεικνύουν ότι οι τιμές εξαγωγής των κινεζικών σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα ήταν πάντοτε υψηλότερες από τις τιμές εξαγωγής των ινδικών σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα που εξήχθησαν στην Ένωση, η Zhejiang θεωρεί ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη στηρίζοντας την εκτίμησή της για τη ζημία που προκλήθηκε στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης και στην πιθανή επανάληψη της ζημίας αυτής στην υποτιμολόγηση των τιμών των σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα των Κινέζων εξαγωγέων σε σχέση με τις τιμές του κλάδου παραγωγής της Ένωσης. Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της Zhejiang, επιβεβαιώνοντας την εκτίμηση αυτή στη σκέψη 267 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πλάνη περί το δίκαιο.

137 Επιπλέον, κατά τη Zhejiang, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη επικυρώνοντας, στη σκέψη 269 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την προσέγγιση της Επιτροπής κατά την οποία οι εισαγωγές από την Ινδία ή από άλλες τρίτες χώρες δεν είναι ο μόνος παράγοντας που προκάλεσε ζημία στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής κατά την περίοδο της έρευνας επανεξέτασης. Η Zhejiang θεωρεί ότι η διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία η σημαντικότερη απόκλιση που επισήμανε η ίδια οφείλεται στο ότι δεν ελήφθη υπόψη η τιμή των εισαγωγών στο πλαίσιο του καθεστώτος τελειοποίησης προς επανεξαγωγή, παραγνωρίζει το γεγονός ότι οι σωλήνες κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα της Zhejiang που υπάγονται στο καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή ουδέποτε εισήχθησαν στην Ένωση και ουδέποτε τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία στην αγορά της Ένωσης. Εξ αυτού συνάγει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στις σκέψεις 268 και 269 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον περιέλαβε, στις διαπιστώσεις του σχετικά με την υποτιμολόγηση, τις τιμές της Zhejiang για τους σωλήνες κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του τελωνειακού καθεστώτος τελειοποίησης προς επανεξαγωγή.

138 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο του πέμπτου λόγου αναιρέσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

139 Δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα της Zhejiang κατά το οποίο το Γενικό Δικαστήριο κακώς συνήγαγε, στη σκέψη 269 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι εισαγωγές από την Ινδία ή από άλλες τρίτες χώρες δεν είναι ο μόνος παράγοντας που προκάλεσε ζημία στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής κατά την περίοδο της έρευνας επανεξέτασης και, ως εκ τούτου, απέρριψε τα επιχειρήματά της.

140 Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στις σκέψεις 267 έως 269 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η διαπίστωση της υπάρξεως και της πιθανότητας επανάληψης της ζημίας που προκλήθηκε στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής στηριζόταν στα επίπεδα υποτιμολόγησης των κινεζικών εισαγωγών και ότι η Επιτροπή είχε λάβει υπόψη τις ινδικές εισαγωγές στο πλαίσιο των διαφόρων παραγόντων αιτιώδους συνάφειας της ζημίας. Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε τα επιχειρήματα της Zhejiang που απέβλεπαν στην αμφισβήτηση της εν λόγω διαπιστώσεως και τα απέρριψε.

141 Δεδομένου ότι δεν αποδείχθηκε καμία πλάνη περί το δίκαιο ή παραμόρφωση, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 56 της παρούσας αποφάσεως, η επιχειρηματολογία της Zhejiang σκοπεί, κατ' ουσίαν, στο να υποκαταστήσει το Δικαστήριο με τη δική του εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων εκείνη του Γενικού Δικαστηρίου, οπότε είναι απαράδεκτη κατ' αναίρεση.

142 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι το επιχείρημα της Zhejiang κατά το οποίο κακώς το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 269 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η σημαντικότερη απόκλιση την οποία η ίδια επισήμανε μεταξύ της τιμής των ινδικών εισαγωγών και της τιμής των κινεζικών εισαγωγών οφείλεται στο ότι δεν ελήφθη υπόψη η τιμή των εισαγωγών στο πλαίσιο του καθεστώτος τελειοποίησης προς επανεξαγωγή, ενώ ουδέποτε εισήγαγε στην Ένωση σωλήνες κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα υπαγόμενους στο καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή, ερείδεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

- 143 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, στην εν λόγω σκέψη, το Γενικό Δικαστήριο δεν αναφέρθηκε στις εισαγωγές της Zhejiang, αλλά στις κινεζικές εισαγωγές εν γένει. Συνακόλουθα, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το επιχείρημα της Zhejiang κατά το οποίο η τιμή των ινδικών εισαγωγών ήταν πάντοτε «κατά πολύ» χαμηλότερη από εκείνη των κινεζικών εισαγωγών, διαπιστώνοντας ότι η μέση τιμή των ινδικών εισαγωγών, καίτοι χαμηλότερη από τη μέση τιμή των κινεζικών εισαγωγών, βρισκόταν σε πολύ κοντινό επίπεδο κατά την περίοδο έρευνας επανεξέτασης και ότι η σημαντικότερη απόκλιση την οποία επισήμανε η Zhejiang οφειλόταν στο ότι δεν ελήφθη υπόψη η τιμή των εισαγωγών στο πλαίσιο του καθεστώτος τελειοποίησης προς επανεξαγωγή.
- 144 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι ο πέμπτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί και ότι, κατά συνέπεια, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 145 Δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην ανααιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 146 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί η Zhejiang στα δικαστικά έξοδα και η Zhejiang ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί, εκτός από τα δικαστικά έξοδά της, και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (ένατο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Η Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(υπογραφές)